

JAVNA DEBATA
'JESU LI DUHOVNI DAROVI U POSJEDU DANAS?'

za: g-din John Liliakas (evangelijski kršćanin)
protiv: g-din Duncan Heaster (kristadelfijanac)
predsjednik: g-din Simon Perfitt
mjesto: Veliki hal, Leedsovog sveučilišta, u Leedsu
datum: subota 4 ožujka 1989

Izdato od
Christadelphian Advancement Trust
49 The Woodfields, Sanderstead
Croydon CR2 OHJ, Surrey, England.
Registered Charity No 1014615

SADRŽAJ

Predsjednikove zabilješke	-----
Uvodna riječ g-dina Liliakasa	-----
Uvodna riječ g-dina Heastera	-----
Drugi govor g-dina Liliakasa	-----
Drugi govor g-dina Heastera	-----
Pitanja s parketa	-----
Sažimanje g-dina Liliakasa	-----
Sažimanje g-dina Heastera	-----
Zaključne bilješke predsjednika	-----

PREDGOVOR

Ova je rasprava nastala kao rezultat razgovora između Duncana Heastera i Johna Liliakasa u razilaženju naučnih tema; iz toga je proizišlo da će javna rasprava o današnjem posjedovanju čudesnih darova Svetoga Duha biti poželjna i zanimljiva širem krugu ljudi.

Oboje Duncan Heaster i John Liliakas se slažu da je Biblija Nadahnuta i Pouzdana Božja Riječ, stoga je oblikovala osnovu rasprave.

Od g-dina Liliakasa je zatraženo da da potvrdne dokaze trima primjerima kojih je dao tokom rasprave, kao što slijede:

Na str. ??? rečeno je da su baptisti u Filipinima uskrisavali mrtve. Poduzete su istrage u baptističkom centru u Londonu i također u Filipinima, od kojih, se čini, da niti jedan nema nikakve obavijesti ili zapisa o takvoj tvrdnji;

Na str. ??? spomenut je 'Bible John'. On je bio ubojica iz Glazgowa u 1968 godini. Izdati zapisi ne sadrže nikakve prikaze o njemu da pokušava preobratiti ikoga; ustvari, on je ubojica plesačica i bio je nazvan nadimkom 'Bible John' jer je jednom citirao Bibliju;

Na str. ??? spominje se čudesno ozdravljenje djevojke iz Paisleya čija je noga bila šest inči kraća od druge. G-din Heaster je bio pozvan da istraži dokaz; sve dosad nikakav uvjerljiv dokaz nije dan a identitet osobe je nepoznat.

Jedan od pitalaca je dao osobno svjedočenje da je bio predmet čudnog ozdravljenja. Ovaj dokaz dan od gospođe je bio upotrijebljen od g-dina Liliekasa u daljnjoj raspravi s Johnom Allfreeom na istoj temi, izdato kao zaseban prijepis, gdje je stvar dalje istraživana.

JAVNA DEBATA

na temu

'JESU LI ČUDESNI DAROVI SVETOGA DUHA U POSJEDU DANAS?'

za: g-din John Liliekas (karizmatičan/evanđeoski kršćanin)
protiv: g-din Duncan Heaster (kristadelfijanac)
u: Velikom halu, Leedsovog sveučilišta u Leedsu
datum: subota, 4 ožujka 1989
predsjedatelj: g-din Simon Perfitt

Predsjednik: Dobra vam večer, dame i gospoda. Dobro došli na raspravu. Na početku bih želeo da najavim naša dva govornika večeras. Sa moje desne strane, a vaše lijeve, g-din Liliekas, koji će govoriti za temu večeras 'Jesu li čudesni darovi u posjedu danas?' i sa moje lijeve strane, g-din Duncan Heaster, koji će govoriti protiv tog prijedloga.

Prije nego što počnu, ja ću pročitati red ove večeri. Dvaju govornika će biti dani po 25 min. za njihove predgovore zatim će biti 10 minutne pauze da vi odete do garderobe, ili što već, protegnuti noge... i nakon toga po 10 min. svakom govorniku u odgovor. Zatim će biti prilike za vas da postavljate govornicima naizmjenična pitanja s parketa, 10 minuta svakom govorniku. Budući da smo u vremenskom škripcu večeras, trebamo izaći do deset sati, htio bih vašu suglasnost da se držite pitanja i da ih postavljate što je kraće moguće.

Pošto se večer snima u cilju prijepisa. Ja ću vam prenositi pitanja kako bi se mogla snimiti preko prednjih mikrofona, u protivnom mogu izostati sa snimljene vrpce.

Mislim da ima vremena i mjesta za većinu stvari, vjerojatno za sve, uključujući i osobnih svjedočanstva, ali u pogledu vremena, obje strane su se dogovorile da se večeras držimo pitanja do govornika a ne izjava o vašem iskustvu hvala.

Nakon pitanja, svakom će se govorniku dati vrijeme od 10 minuta.

Dakle sada ćemo zamoliti g-dina Liliekasa da govori, za temu, "Čudesni darovi Svetog Duha, jesu li u današnjem posjedu?" o tom će prijedlogu govoriti: g-din Liliekas.

g-din Liliekas: Pa, dobra vam večer. U stvari ime je Liliekas (sa "I" u sredini a ne "E"). Dobro. Da započnem s pitanjem: Ova rasprava se dotiče i drugih čuda koja se tiču današnjice. Da li se darovi tiču današnjice? I mislim da bi počeli trebamo se upitati jedno: zašto ima čuda u Bibliji? Zna li itko? Zašto ima čuda u Bibliji? Zašto ima nadnaravnih darova? Ne bi li bilo daleko lakše dojmiti se naučnom svijetu, kada ne bi bilo kamena spoticanja poput čuda i darova da bi intelektualci lakše prihvatili

toliko toga iz Biblije. Ali se čini da zbog jednog ili drugog razloga Biblija izgleda puna stvarima kojih ne možemo potpuno objasniti s upotrebom našeg razuma.

Dobro. Da odgovorim na to pitanje dopustite mi da postavim još neka. Pretpostavljam da ovdje svatko odlazi u crkvu ili da su kršćani. Da? Lijepo. Koliko od nas nailazi da kad propovijedamo ili naučavamo Božju Riječ, ili kad pokušavamo kazati o nauku ljudima koji nisu nikada ranije čuli o Pismu, na trenutne odgovore 'Vjerujem vam gospodine, to je istina, prihvatit ću to'. Koliko od nas nailazi na to? Nitko jel' tako? Koliko od nas, kad pozovemo nekog u crkvu, nailazi na skupinu ljudi koji se guraju i napinju da nađu gdje nam se crkva nalazi, kada počinje i pitaju nas 'gospodine mogu li dovesti svoje prijatelje, svoju obitelj i kolege moje?' Koliko od nas nailazi na to? Nitko jel' tako? Ili kad otvorimo crkvu nedjeljom ujutro nailazite na skupine kako se probijaju na vrata, žureći da zauzmu najbolja mjesta, ispunjavajući sva sjedala u klupama i zatim sjedu napeti i pažljivi i kada završite svoju poruku, svi padaju u pokajanju, prihvate vašu poruku, i tako su revni nastaviti s evanđeljem da ih morate odvesti slijedećeg dana u javnom bazenu i baptizirati ih? To nisam nikad vidio, i uvjeren sam da nije ni bilo tko od vas. Jedan od razloga tome jest da je čovjek, po naravi, skeptik. Jel' tako? Čovjek jest skeptičan. Postoji drevna latinska poslovice koja veli: 'Ne vjeruj ni u čemu i čuvaj se svega'. Sada, poznato nam je da se čovjek nije promijenio. Tome upravo slični običan čovjek. On jest takav od početka vremena, takav je i sada.

Ima francuske poslovice koja veli: 'Skeptici se ne daju zavesti'. To je istina. Ako si skeptičan, nećeš se dati zavesti. S druge strane, niti ćeš ikad u što povjerovati.

Nažalost s evanđeoskog stanovišta, čovjek je skeptik u srcu. S jedne strane imamo ljudi koji su skeptični, koji neće da vjeruju, koji neće da prihvate, koji sumnjaju u sve što ćete im reći. Skeptik će reći 'Pokaži mi svoga Boga, kažeš da si Božji čovjek, veliš da je ova Božja poruka, dokaži. Vidim hramove, crkve svakojakih vjera oko sebe, svakojakih svećenika i što već ne, otkud znam da si od Boga, otkud znam?' Tako s jedne strane imamo skeptika koji neće povjerovati dok ne vidi. S druge strane, imamo Boga beskrajne ljubavi- što ono veli? Veli: 'Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga Sina Jedinorođenca' (Ivan 3:16). Tako je ljubio što? Ne majušne manjine. Ne tek nekolicinu ljudi, ili malu izabranu grupu ili sektu. On je ljubio svijet. Božja glavna briga jest spasenje svijeta. On će učiniti bilo što da to postigne.

S jedna strane imamo skeptična čovjeka, s druge strane imamo Boga, ispunjen ljubavlju sa čvrstim ciljem - spasenje svijeta.

Nastupaju - čuda. Ono što je potrebno da svlada srce skeptična čovjeka jest nekakva potvrda od Boga. Imamo ih dvije vrste. Jedna je Božanstvena potvrda druga je Božanstvena uprava. Da prvo pogledamo potvrdu.

Mojsije je stajao na brdu kraj gorućeg grma, Bog mu je rekao: 'Mojsije, idi u Egipat, da izvedeš Moj narod iz Egipta' (Izlazak 3:10). I Mojsije je postavio klasično pitanje 'što ako mi ne povjeruju Gospodine?' (Izlazak 4:1) što će biti ako odem ondje a oni mi kažu 'gubi se!'. U Izlasku 4 Bog veli Mojsiju ako ti ne povjeruju, učini čudo. Ako ne povjeruju tome dat ću ti drugi znak. Zašto? Bog potvrđuje da je Njegov glasnik poslan od Boga i da je ta poruka također od Boga.

Ilija i proroci Baala. Što se dogodilo? Ilija je stajao na brdu, učinio je žrtvu, proroci Baala isto tako. Oni su učinili ekvivalent heavy metal rock-and-roll plesa oko svoje ponude. Ništa se nije dogodilo. Ilija veli polijte ponudu vodom, i vidjet ćemo tko je Bog. I što se dogodilo kad je pala vatra i Bog je odgovorio čudom? Oni ljudi koji su bili između dva različita mišljenja bijahu ganuti i rekli su: 'Gospod je Bog' (1Kraljevima 18:39).

Da pogledamo u Novom zavjetu. Kada je Petar govorio na dan Pedesetnice i ljudi su rekli 'što se ovdje dogodilo?' Petar je održao govor i na kraju je rekao: "Ovaj Isus je čovjek koji je potvrđen pred vama silnim djelima, čudesima i znamenjima, kojih Bog učini po njemu" (Djela 2:22). Drugim riječima Bog je potvrđivao poruku. Bog je govorio da su oboje i glasnik i poruka bili istiniti s božanstvenom potvrdom.

Da li je to ikad bilo zamišljeno kao zamjenu za Riječ? Nipošto. To nije bilo nešto što je trebalo trajati tek stotinu godina i onda kad je Bog konačno dobio zakon Pisma, da to ukine. Bog je to aktivno sudjelovao u postupku djela spasavanja čovjeka i njegova vraćanja Sebi.

Filip je bio u Samariji. On je otišao tamo dolje i, kaže se, propovijedao je i činio silna čudesa. Što se dogodilo? Svi su se pokajali. Mnoštva su se okrenula Bogu. Mislite li da trebamo gledati mnoštva da se okreću Bogu danas? Trebamo, nego što! Mislite li ako odemo i učinimo neko čudo negdje, da će to obratiti srca ljudi Bogu? Jasno da bi. To je ono što se događa s karizmatičarima i Duhom ispunjenima diljem trećega svijeta. To se neprestano događa. Osobito u trećem svijetu, zašto? Jer su ljudi manje skeptični.

Sada da produžimo s božanstvenom upravom. Mojsiju je bila dana mudrost da vodi Izraela. On je rekao "Gospodine to će biti mali problem". Gospodin mu je rekao "odaberi sedamdeset starješina i Ja ću metnuti od Duha tvojega na njih" (Brojevi 11:27). Što se dogodilo? Ti su ljudi trebali upravljati praktičnostima svakodnevnih stvari u Izraelu. Kad su primili Svetog Duha, svi su prorokovali. O bože! Često, ta se služba mogla vidjeti u tome da su proroci dolazili kraljevima i govorili "Idi u boj sada" ili "Ne idi u boj" "Čuvaj se zasjede" ili "Pripremi narod za određene opasnosti ili nedaće koje mogu naići".

Mislite li da je ista stvar potrebna danas? Jasno, ako je Bog zainteresiran u upravljanju i napredovanju Svoje crkve, On se nije promijenio.

U Novom zavjetu, Isus je radio ono što je gledao da čini Otac. On je bio neprestano vođen Duhom.

Petar: "u crkvi je grijeha". Bog želi očistiti grijeha iz crkve, kako je Petar znao to? Bog mu reče "Ananija i Safira su slagali i ukrali". Mislite li da imamo problema u crkvi danas, da Bog želi očistiti crkvu danas? Želi, nego što! Kako On to radi? Ja sam sâm slušao i gledao opet i iznova gdje su ljudima iz vodstva pokazivane grijehe koje postoje u zajednici, zatim možemo otići i govoriti s tim ljudima, ima mjesta za pokajanje, i crkva je spriječena trunuti.

Bog i dalje upravlja i radi sa Svojom crkvom danas. On se nije promijenio.

U redu. Kako je Petar znao otići kod stotnika i njegova doma? Bog mu je rekao. Mislite li da nas Bog želi strategijski slati ljudima danas? Dakako da želi! Bog ima

golemog plana za otpremu Svoga cilja na zemlju i On će nas upotrijebiti ako smo otvoreni. Djela 11:28, prorok Agab. Kako bi crkva u Izraelu znala da se pripremi za veliku nestašicu koja je nailazila zemljom? Bi li oni pročitali u Pismu? Ne! Oni nikad ne bi vidjeli to ondje. Došao je prorok i upozorio crkvu da se pripremi. Mislite li da crkva danas treba biti upozoravana o građanskim ratovima, o progonima? Je li ikakvo čudo da su kršćani u mjestima poput Čada i u drugim zemljama, imali proročkih upozorenja o dolazećim progonima? Zašto? Jer je Bog aktivno zainteresiran za Svoju crkvu. Jedini način na koji On to može raditi jest putem proročkih darova. Oni ne zamjenjuju Riječ. Oni podržavaju Božju Riječ.

Dobro. Djela 13:2, apostoli se mole i Bog veli, "De mi odlučite Barnabu i Savla za djelo na koje sam ih pozvao". Mislite li da Bog želi poslati određene ljude u određenim dijelovima svijeta da nastave s Božjim djelom? Mislite li? Da, naravno! Kako će On to uraditi? Pročitati ćemo to u Bibliji? Ne! On će to uraditi putem proročkog nadahnuća ili riječju spoznaje ili proroštva s djelovanjem kroz crkvenog vodstva. Bog još uvijek aktivno radi u crkvu danas. Djela nisu onda iščeznula, još uvijek traju i traju u mojemu iskustvu i na stotinama milijuna drugih kšćana doživljavaju istu stvar.

Djela 16:6, bilo im je zabranjeno ići u Aziju. Mislite li da nas Bog želi upozoriti da ne idemo u određena mjesta danas? Očigledno. Oni vide u viđenju čovjeka iz Makedonije koji ih poziva da odu ondje. Mislite li da Bog ima strateških mjesta gdje želi da idemo raditi, da budemo djelotvorni? Očito da ima. Kako će On to uraditi ako su dari i viđenja i sve to, sredstva s kojim bi Bog saopćavao te stvari, iščezla?

Ono što se veli, ako vjerujete da viđenja i darovi nisu više za danas, u suštini ono što velite jest, da Bog nije zainteresiran u upravljanju Svoje crkve. Na to se to svodi.

U redu. Da pogledamo Isusove riječi. Isus stoji na brdu sa svojim učenicima nakon uskrsnuća tek prije nego što je otišao na nebo. To je Marko 16:15-18. On daje odredbu svojim učenicima. On veli: "Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje, osudit će se. **A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju**, u ime će moje izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, zmije uzimati; i popiju li što smrtonosno, ne neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit će im dobro". Da li je rekao da će ih ti znaci pratiti tek možda pedeset ili stotinu godina? Ne! On veli da će ti znaci pridruživati one koji vjeruju, neovisno kada će to biti. Ta nam je odredba dana od Krista. Ona je uvijek valjana.

Bijahu li darovi privremena zamjena dok se ispunio kanon Pisma? Da li je to Bog tek zabavljao crkvu dok nismo dobili Riječ? Ne! Kaže se u Marku 16:20 "Oni pak odoše I propovijedahu posvuda". Što su propovijedali? Propovijedali su Riječ. "**Gospodin surađivaše**". Što je radio? "**surađivao i utvrđivao Riječ**". Mislite li da Bog želi raditi s crkvom danas? Naravno da želi! Mislite li da Bog sjedi zavaljen u naslonjaču i veli "u redu, nastavite momci"? Ne! On aktivno djeluje s nama danas. On je više zainteresiran u spasavanju duše, preobraćenju ljude, no što ste vi! I ako jest, ako istupite i uradite nešto, mislite li da će vas možda presresti na pol puta? Naravno da hoće. Bog se nije promijenio. Veli se "Gospodin surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim znakovima". Možete vidjeti upravo istu ovu formulu gdje se događa svuda po svijetu. Svuda po svijetu upravo se ista biblijska formula događa opet i

iznova. Rezultat? Mnoštva se okreću od poganstva i bezbožništva k Bogu. Upravo isti biblijski model koji se događao u Djelima.

Ako otkazujete znakove, ako otkazujete čudesa koja su ovdje, što ne otkazujete krštenje i vjerovanje? Sve je to dio istog dijela. Što ne odbacite cijelu stvar? Nema nikakva biblijskog modela toga da se ima vjere i vjerovanja bez popratnih znakova. Sada to možda zvuči malo grubo ali, ako razmislite, kako ustvari znate da ste pozvonili Bogu ako vam On ne dā neku potvrdu? Kako znate da ste u kraljevstvu, ako ne vidite stvari kraljevstva da vam se događaju u životu? Kako znati?

Prihvaća li svatko evanđelje i njegovih glasnika? Ne! Treba li nam Bog da potvrđuje riječ koju govorimo sa znakovima? Da! Jasno da nam treba. Ljudi su još uvijek skeptični danas kao što su bili i onda. Nema li bolesnih za liječenje? Bi li tko rekao da nema više bolesnih za liječenje? Jasno da ima. Kad bi bili izliječeni, bi li to bilo obogaćenje i unapređenje evanđelja? Da, bilo bi. Vidio sam to i ranije. Gledao sam da se događaju čuda kojima ne biste povjerovali i rezultati su bili nevjerovatni, gdje su se čitave obitelji i čitavih susjedstva okrenuli Bogu. Zašto? Takav je biblijski primjer. Mi nismo ništa učinili, Bog je potvrdio našu riječ. On vas tek dočeka na pol puta.

Sada, opozicija veli da nema nikakvih čuda, jel' tako? Ima li u Pismu podrške tom stavu? Zaista ima! To vas čudi zar ne? Marko 6:5-6 veli kad je Isus došao u svom rodnom mjestu otkrio je da ondje ne može činiti čuda. Zašto? Jer su čudesa i darovi iščezli? Ne! Jer su bili dio providnosti što su imali iščeznuti? Ne! Kaže se da nije mogao uraditi ništa doli položiti ruke na nekolicinu bolesnih i da su bili izliječeni, **zbog njihovu nevjeru**. To je isto stanje koje doživljava Duncan u svojoj crkvi. Onaj koji veli da može i onaj koji veli da ne može oboje su u pravu. Zašto? Jer "vam (biva) po vašoj vjeri" (Matej 9:29). Ako kažete da ne možete i da toga nema danas, u pravu ste, toga nema danas. I upravo ćete to i doživjeti. Ali suglasno vašoj vjeri, to će vam biti. Znam o mnogim crkvama baptističkih, metodističkih, anglikanskih, vi samo nabrojite, braćama koji nisu vjerovali u darovima Svetog Duha, nisu vjerovali čudesima iz ma kojih razloga, neki od ljudi možda i župnici pročitaju što, i odjednom počnu vjerovati i one stvari kojima prethodno nisu vjerovali počeše se objavljevati i promjenu im i život i crkvu.

Onaj koji veli da može i onaj koji veli da ne može su oboje u pravu. To je stvar vjere. Ako pridite ovome s vašim razumom, i pokušavate se raspravljati možete pobijediti ali ćete doista u jednom smislu izgubiti sa Bogom.

Dnevnik Johna Wesleya 15 kolovoza 1750 godine. On veli "Razmišljajući o čudnoj knjizi koju sam pročitao na ovom putovanju, 'Opće Zablude Kršćana Glede Proroštva' (to je naziv knjige) bio sam potpuno uvjeren u onome što sam dugo sumnjao.

1. Da su montanisti u drugom i trećem stoljeću bili istinski biblijski kršćani i
2. Da je glavni razlog što su čudesni darovi bili tako skoro povučeni nije bio samo zbog izgubljene vjere i svetosti već (čujte ovo) i to da su suhoparno formalni pravoslavni ljudi počeli čak ismijavati svakog od darova kojeg oni sami nisu imali. (Nije li to silno?) i ozloglasili su ih sve za ludilo ili prijevaru"

Baptistički misionari su otišli u Filipinima (to su bili baptisti koji ne vjeruju u današnjim darovima i čudesima). Oni su propovijedali i pobijedili nad malom

plemenu. Japanci su upali u Filipinima tokom drugog svjetskog rata. Baptisti su pobjegli natrag u Sjedinjenim Državama. Vratili su se na koncu rata da vide što se dogodilo. Na njihovu iznenađenje, diljem otocima brdama i planinama, sva plemena su bila preobraćena u kršćanstvo jer je ta mala grupa nastavila posao. Ne samo što su bili preobraćeni u kršćanstvo, već gle, svi su imali darove, znakove, čudesa, ozdravljenja, uskrisavanja mrtvih, što god želite, oni su imali. Uprava iz Sjedinjenih Država im je napisala u odgovoru, što se tamo događa? Jedan je od misionara odgovorio, vidite, razlog što su te stvari ovdje smo mi, jer nismo bili tu da im govorimo da ih danas nema. Nije li to za osudu? Ti jednostavni ljudi, budući da nisu imali misionara da ih lišavaju njihove vjere, imali su potpuno otkrivenje svega onoga što nisu imali misionari. To je suglasno vašoj vjeri, tako će vam i biti. Ako nemate vjeru, nećete ih dobiti i bit će istina da ih danas više nema.

U redu. Zadnja točka rekao bih jest o eshatologiji. Zamijećujem da kristadelfijanci imaju što se kaže premilenistički stav u što vjeruje većina kršćana. To jest da se Krist neminovno vraća i da se uskoro približavamo velikom i strašnom danu Gospodnjem kada će biti bitke Armagedona i sve to. Međutim, kada je Petar govorio na Danu Pedesetnice opisujući zašto je bilo darova, veli (citira drugog poglavlja Joela) "Izlit će Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će mladići gledati viđenja, a starci vaši sne sanjati. Čak će i na sluge i sluškinje svoje izliti Duha svojeg u dane one i pokazat će čudesa i znamenja na nebu i na zemlji, krv i oganj i stupove dima. Sunce će se prometnut u krv prije nego svane Dan Gospodnji velik i slavan" (Djela 2:17).

Pitam ja vas, da li vjerujete da je blizu velik i strašan dan Gospodnji? Tko vjeruje u to? Još netko? Tko vjeruje da je Kristov povratak sasvim neminovno? Dobro, u redu. Da je dan sasvim neminovno. Kada ste vidjeli najveće izlivanje darova u ovom stoljeću? To je sada, upravo u zadnjih 25 godina. Nije bilo većeg izlivanja darova Duha diljem svijeta. Što se govori u ovom proroštvu, da će te stvari prethoditi velikom i strašnom danu Gospodnjem. Ako vjerujete da će se Krist neminovno vratiti, ti su znaci potvrda da on uskoro dolazi. Oni su veoma jasno izloženi tu, da će tek prije Kristova dolaska te stvari biti dio paketa znakova koji će potvrđivati taj dan.

Predsjednik: Dvije minute.

g-din Liliekas: Dvije minute. Pa tako ja bih rekao u sažetak da je čovjek još uvijek isti kakav je oduvijek i bio. Oduvijek je bio skeptik, uvijek će i biti. Bog još uvijek ima točno istog cilja za postizanje s ovom zemljom a to je da osvoji ljude u Svoje kraljevstvo. Bog je odlučan usprkos ljudskog skepticizma u ostvarivanju tog cilja. Kako će On to uraditi? Sa Božanstvenog potvrđivanja glasnika i poruke. Svatko tko ovdje propovijeda evanđelje i koji govori u Božje ime, ako tek kaže istu molitvu koju su učinili i apostoli i kaže "Gospodine, kada odem govoriti Tvoju Riječ, ispruži ruku Svoju i učini znake i čudesa i znamenja u imenu Isusa" i ako ih nikad ranije u svom životu niste imali, naći ćete ih čak i kad budete dijelili letaka na ulici. Bog će vas dočekati u toj molitvi. Bog se nije promijenio, On još uvijek želi vidjeti da se ljudi spase. On se nije promijenio. Ako odbacujete te stvari, možete isto tako odbaciti i sve ostalo. To je sastavni dio evanđelja. Hvala.

Predsjednik: Hvala vam g-dine Liliekas. Izvinjavam se zbog pogrešne upotrebe vašeg imena na početku.

g-din Liliekas: U redu je. I moja ga mati katkada pogrešno izgovori!

Predsjednik: Možda za me ima još uvijek nade! Sada prizivam g-dina Duncana Heastera da odgovori na riječi g-dina Liliekasa.

g-din Heaster: Dame i gospodo, dobra vam večer. Tema o koju govorimo večeras je doista važna jer vjerujem da se tiče vječnog spasenja svakog od nas koji večeras sjedi u ovom halu.

Ja ću vam predložiti da su mnoge takozvane 'čudesne' tvrdnje karizmatičnog pokreta ishod moći uma nad materijom, od psiholoških faktora, i to se dokazuje s triju vrsta dokaza.

Prvo i svakako najprije, postoji, što ja vjerujem da je biblijsko svjedočenje da su darovi Duha trebali biti povučeni i zamijenjeni s napisanom Riječju Božjom.

Drugo, tu je činjenica da tvrdnje današnjih karizmatičnih kršćana protuslove vrsti Duhovnih darova opisanih u Bibliji.

Treće, ima značajnih povijesnih dokaza da su darovi iščezli.

Sada ako je ono što ja govorim ispravno, a do vas je odlučiti o tome, onda slijedi da karizmatični kršćani zamjenjuju snagu evanđelja sa subjektivnijim stvarima kao što je iskustvo (John je puno govorio o njegovu vlastitu 'iskustvu') i emocije, i stoga čine Božju Riječ, za koju Bog veli da ju je 'po svakom imenu svom podigao' (Psalm 138:2) od drugorazrednog značaja.

Dakle, moramo se suočiti sa skoro slučajnom, što se mene tiče, činjenicom da umalo sve starješine rane crkve i crkveni povjesničari bilježu da su čudesni darovi završili u drugom stoljeću. Ako je govorenje jezika, na primjer, bilo rasprostranjeno u prvom stoljeću kao ovo danas, bilo bi više govora o tome u ranokršćanskim zapisima, zar ne?

Što je još važnije, vjerujem da ima dokaza u Bibliji da su darovi bili povučeni kada je Biblija bila završena.

Sada, Duh je sila ili dah Božji, a riječ 'Svet' znači 'izdvojen za određenu namjeru'. Darovi Svetog Duha, Božja sila izdvojena za određenu namjeru, nisu više bili potrebni čim su jednom ostvarene namjere zbog kojih su bili dani. 1Korinćanima 13 (i predlažem da ako imate Bibliju, ondje je otvorite) veli da će u neko vrijeme, darovi Svetog Duha biti povučeni. Gledate u zadnjem stihu 12 poglavlja Pavle veli da će im objasniti 'puta najizvrsnijega' i od upotrebe darova Svetog Duha. Nastavlja u 8 stihu 13 poglavlja '(dar) Prorokovanja? Uminut će. Jezici (dar jezika)? Umuknut će. Spoznanje (dar spoznanja)? Uminut će. Jer djelomično je naše spoznanje i djelomično prorokovanje. A kada dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično'.

Zamijetite sada gdje veli 'Ljubav nikad ne prestaje' ali gdje ima drugih darova, oni će prestati. Sada, ta riječ 'prestaje' u grčkom jeziku je vrlo zanimljiva jer znači 'polako nestajati'. Dakle on veli da istinska ljubav ne iščezava; ljubav Božja, ljubav Kristova, ne iščezava, ali gdje će biti darova, oni će nestati, i kao što sam rekao, povijesni dokazi podržavaju to proroštvo.

Darovi proricanja i spoznanja su djelomično naučavali kršćane, ali kada je došlo 'ono savršeno', trebali su biti povučeni. Sada, riječ 'savršeno' ovdje ne znači 'bezgrešno', već znači 'gotovo', 'završeno' ili 'zrelo'.

Sada želim učiniti osnovno važnu poentu. Ovi stihovi naučavaju da će u neko vrijeme nakon prvog stoljeća kada su te riječi bile napisane, darovi su trebali biti povučeni 'kada dođe ono savršeno'. To što je 'savršeno' ne može biti povratak Isusa Krista o njegovu drugom dolasku jer kad bi to bilo, to bi značilo da će darovi biti povučeni kada se on vrati. Ali Biblija ustvari uči suprotno, kada se on bude vratio da uredi svoje kraljevstvo na ovu zemlju, da će darovi biti opet izliveni.

John je upravo rekao da je u Joelu 2 izloženo da će za Kristova povratka darovi biti opet izliveni. Pa, ja se slažem s njim. Dakle, on vjeruje da će darovi biti izliveni kada se Isus bude vratio a ipak je rekao i to da vjeruje da darovi Svetog Duha nastavljaju sve od Djela apostolska pa do zadnjih dana. Ali ovdje u 1Korinćanima 13 je rečeno da će oni u neko vrijeme, biti oduzeti. Ja sada predlažem da je to točka protiv koje je vrlo teško raspravljati. Osim toga ima i drugih jasnih dokaza u drugim pasusima da će ti darovi biti izliveni za Kristova povratka. Na primjer, Hebrejima 6:4 i 5 kazuje da su darovi kojih su imali u 1 stoljeću bili 'snage budućega svijeta (ili doba)'. To jest, doba kraljevstva kada će se Krist vratiti.

Stoga, ja predlažem da 'ono savršeno' jest završena Biblija. 2Timoteju 3:16 'Sve Pismo, bogoduho, korisno je za poučavanje, uvjeravanje, popravljavanje... da čovjek Božji bude vrstan' (potpuno opremljen) za svako dobro djelo podoban. Znači Božja Riječ je ta koja usavršava. Pavao veli u 1Korinćanima 13 da su pod vodstvu darova spoznanja i mudrosti, djelomično izgradili svoje spoznanje o Božjim putovima. On reče da kad dođe ono što je potpuno, a ono što je potpuno jest Biblija, Božja Riječ, sveukupnost Božjeg Otkrivenja, tada imamo ono što je potpuno. Onda nema više potrebe za darovima.

Isto učenje se nalazi u Efežanima 4:8 'Na visinu (Krist) uzade... dade (duhovne) dare ljudima', zatim su nabrojene '... da opremi svete'. Dakle ovo kazuje da je cilj darova bio da se sveci, ili crkva, opreme ili usavrše. 2Timoteju 3:16 veli da je to postignuto s imanjem svog Pisma. Stoga čim je jednom Božja Riječ bila završena, mi imamo moć, sredstvo, za usavršavanje, i opremljivanje svetih. Sada Efežanima 4 nastavlja, veli da su ti darovi bili dani 'dok svi ne prispijemo do jedinstva vjere... do savršena čovjeka'. Dakle on veli da su ti darovi dani dotle **dok**. Mi opet imamo jasnog dokaza da su darovi trebali biti povučeni, a upravo nam je bilo rečeno da nisu, da nisu trebali biti povučeni, trebali su trajati i dalje. Stoga, točka kada su bili povučeni je bila kada se postiglo to stanje 'savršena čovjeka', a to se postiglo s imanjem potpune Riječi Božje.

Sama priroda danih razloga zbog davanja darova također znači da su oni trebali biti upotrijebljeni samo u prvom i drugom stoljeću. Stoga da razmislimo o razlozima zašto su ti darovi bili dani.

Ivan 16 govori o Branitelju i veli da je bio dan da vodi apostola u svu istinu. Ali zatim Krist je rekao u Ivanu 17:17 'tvoja je riječ istina'. Dakle, čim jednom imamo potpunu Božju Riječ mi imamo 'istinu' stoga nema potrebe za nikakvog dara Svetog Duha da vas vodi u svu istinu. Efežanima 4:14 veli da su pod vodstvu darova vjernici bili gonjeni svakim vjetrom nauka, ali čim je jednom napisana Božja riječ bila dostupna, oni su sazreli s tim što su imali tu vjeru jasno određenu.

Ja ću učiniti još jednu važnu točku. Činjenica da raznorazne crkve *tvrde* posjedovanja Branitelja, od katoličkih karizmatičara do Johna Lilieka i pentekostalskom pokretu a ipak svi oni vjeruju u naveliko različitih nauka, pokazuje da svi oni nisu mogli primiti darova, budući da su darovi trebali odvesti u svu istinu. A ipak, sve ove različne crkve vjeruju različite stvari.

Drugo, ti darovi su bili dani da omogućé sastavljanje evanđelja, veli Ivan 14:26, putem dozivanja, 'vam (apostolima) u pamet sve što' im je Isus rekao u svojoj službi. Sada, to se očito može jedino primijeniti na učenike kojima je bilo potrebno podsjećanje o onome što im je Krist govorio.

Treće, kao što nam se pripomnue, ti darovi su bili da se potvrdi iskazna riječ apostola. Sada sjetite se, da su ti apostoli bili uglavnom 'ljudi nepismeni i neuki' (Djela 4:13). Oni su bili svjedoci Kristova uskrsnuća i trebali su neke svjedodžbe. Stoga Gospodin 'surađivaše i utvrđivaše (govorenu) Riječ popratnim znakovima' (Marko 16:20).

Četvrto, bili su dani da organiziraju ranu crkvu, Efežanima 4:12 'za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova (Crkvu)' na isti način kao što su i Izraelu u pustinji bili dani darovi Svetog Duha, opet kao što nas Ivan s pravom podsjeća, **za određeni vremenski period** na početku svoje povijesti, kako bi se mogli utvrditi.

Također moramo imati na umu kako su ti darovi bili upotrebljavani od apostola, vrstu stvari koju su činili s njima. Dobar primjer je u Djelima poglavlju 3, oni su izliječili hromog čovjeka u hramu, i čim je to uradio Petar kao posljedica toga, rečeno nam je u Djelima 3:11, velik broj ljudi se okupio u Salomonovu trijemu da sluša propovijedano evanđelje. Opet i iznova mi vidimo javnu prirodu upotrebe tih darova, Djela 4:33 'Apostoli pak velikom silom (putem darova) davahu svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa'. 'Po rukama se apostolskim događala mnoga znamenja i čudesa' (Djela 5:12). Zamijetite kako on nastavlja isticati da su apostoli upotrebljavali te darove, 'apostoli su činili mnoga čudesa i znamenja' (Djela 2:43).

Stoga da razmislimo o prirodi darova prvog stoljeća a ja predlažem da ima velike razlike između njih i današnjih tvrdnja.

Kao prvo svi darovi su bili od praktične prirode: vlasti, čudesa, učitelje (Efežanima 4:11; 1Korinćanima 12:8-10), i su stoga bili pod upravom onih koji su ih posjedovali, kao što veli Pavao u 1Korinćanima 14:32, 'Proročki su duhovi prorocima podložni', i bili su također javno objavljavani.

Sada uprkos onog što je Ivan rekao, ja još uvijek osjećam da postoji izrazit nedostatak *javne* upotrebe darova između današnjih kršćana, osobito darova kojih smo vidjeli iz primjera apostola koji su bili upotrebljavani u javnom svjedočenju. Sada, ne postoji nikakav zapis u Novom zavjetu o emocijama da su utjeravane prije nego bi nastalo ozdravljenje. Čudesa su se često zbivala na ulici ili na javnim mjestima umjesto u kakvoj sporednouličnoj crkvi s nekom publikom od stimuliranih kršćana. Također je značajno da apostoli nisu nikad omanuli izliječiti koga ili da proizvedu tek djelomična ozdravljenja nakon dobivanja darova Branitelja. Ali za svakog takozvanog uspjeha karizmatičnih ozdravitelja (a ne poričem da imaju neka takozvana uspjeha), ima mnoga djelomična ozdravljenja i potpunih neuspjeha. Tako kada bolnička kola dovode bolesnike krstajućim ozdravljenjima karizmatičara poput

T.O. Osborna, ta bolnička kola čekaju napolje i kasnije opet pokupe invalide, nije li tako? Ali sjetite se kako je za razliku od toga u Djelima 4:16 Petar izliječio hroma čovjeka, Židovi koji su tražili svakojakih razloga da diskreditiraju to čudo, morali su priznati citiram: "učinili su očit znak" "poznat svima", očit je "svim Jeruzalemcima, ne možemo ga nijekati" rekli su farizeji. Kakva suprotnost s glasinama o čudesima kojih čujemo da se danas događaju i o mnogim propalim slučajevima izliječenja. Židovi su zatvorili svoja srca za ideju da itko može činiti čuda, čak daleko više no što to čine kristadelfijanci, ali prava moć čuda ih je odvela da prihvate da je čudo bilo učinjeno. Sada ako karizmatičari imaju istu moć kakvu su imali apostoli, njihova čuda trebaju postizati istog učinka i uskomešati tisak.

Sada, govorenje jezika je jedan od najpopularnijih od darova za kojih se danas tvrdi. Ja bih htio pokazati da je to potpuno precijenjeno između kršćana danas u poredbi sa značenjem koje mu Biblija daje. U stvari, pominje se tek četiri puta gdje vjernici upotrebljavaju dar jezika u Novom zavjetu, stoga nije ni bio tako važan onda kao što se to čini danas. I, naravno, ima brojnih primjera u Djelima gdje ljudi vjeruju ali nemaju dar jezika. U svom spisku darova u 1Korinćanima 12:8-10, Pavao stavlja jezike na dnu spiska a u stvari u Efežanima 4:11 gdje nabroja darove, čak i ne uključuje jezike. On veli u 1Korinćanima 14:1 i 2 da trebamo žudjeti da prorokujemo umjesto da govorimo jezicima. On objašnjava u 1Korinćanima 12:12-30 da su u crkvi darovi razmjerno podijeljeni slično kao što i naše tijelo ima različitih dijelova, tako su i u crkvi različiti ljudi imali različitih darova. Ali u današnjim crkvama, većina ljudi tvrdi da jezike jesu njihov dar. Ako uistinu postoji duhovno ispunjena crkva danas, onda će njezini članovi izložiti sve darove uključujući apostolstva, čudesa, ozdravljenja itd. Ali činjenica jest da darovi nisu svakidašnji izraz u svim crkvama danas koje tvrde da imaju darova. Postoji potpuna neravnoteža između onih koji tvrde posjed dara jezika i onih, ako ih ima, koji tvrde posjed ostalih darova. Ali Pavao veli da je Bog "tako sastavio tijelo" (1Korinćanima 12:24), tijelo crkve, u savršenoj ravnoteži darova. Tako dakle, to pokazuje da nije važno posjedovati dar jezika za spasenje, ali ima nekih pentekostalnih grupa koje tvrde da je krštenje duha jedino dokazano s posjedovanjem jezike. Ovdje nam se veli da ne može svatko u crkvi posjedovati jezike i da to nisu nešto za čime treba posebno tragati.

Dalje o tome, sadašnje govorenje jezika je sastavljeno od blebetanja, mrmljanja nerazumljivih glasova za one koji to slušaju. Sada, ta pojava glosalije je također doživljavana u mnogim nekršćanskim religijama koje doživljavaju emotivnog oslobođenja u govorenju blebetanjem. Tako ista se stvar dogodila takozvanim kršćanima danas, ali zbog njihova površnog čitanja Biblije, ja bih predložio da su oni pogrešno primijenili pasuse o govorenju jezicima za sebe. Biblija uči da je govorenje jezike bilo govorenje stranim jezicima koji su bili razumljivi ljudima kojim su bili upućeni. Govorenje nerazumljivim zvucima se daje lako činiti od nekršćana - to mogu čak i ja - i ne bi bio nikakav znak. U Djelima 2 apostoli su govorili jezicima i ljudi koji su slušali su bili iz svakog naroda pod nebom i svatko ih je čuo da govore njegovim jezikom. Ljudi su bili zadivljeni, čudili su se govoreći jedan drugome "Nisu li svi ovi što govore Galilejci? Pa kako to da ih svatko od nas čuje na svom materinskom jeziku? Svi ih mi čujemo gdje našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja". (Djela 2:7). Sada, to pokazuje da su jezici kojim su govorili bili strani jezici koji su bili razumljivi onima kojima su bili materinski jezik.

Tako, grčka riječ za "jezike" kojim su apostoli govorili jest "glosa" i ta se ista riječ upotrebljava kasnije u Novom zavjetu u opisu jezika posjedovanih tada, i

upotrijebljena je u Otkrivenju gdje nam se veli da će ljudi iz svakog govora i naroda, iz "svakog govora pod nebom" biti spašeni: to znači, iz svakog jezika.

Sada, govorenje nerazumljivim jezikom bez prevodilaca ne bi tako zadivilo ljude. Pavao veli u 1Korinćanima 14:19 da bi radije kazao pet razumljivih riječi negoli deset tisuća riječi na nepoznatom jeziku. On veli u 10 stihu, da ima toliko vrsta glasova, to jest jezika, na svijetu i da jedino ima smisla govoriti glasom ili jezikom kojeg publika razumije. Izvorni grčki tekst 27 stiha 1Korinćanima 14 veli "ako tko govori tuđim jezikom". Tako u 1Korinćanima 13:1 on veli da govori glasovima ljudskim, doslovno prevedeno kao "jezicima čovječanstva".

Dakle ja mislim da je stvar prilično jasna da je govorenje jezika bilo govorenje stranim jezicima, stoga ne iznenađuje što se može pročitati u 1Korinćanima 14:22 "jezici nisu znak vjernicima, nego nevjernicima". Oni su se trebali upotrebljavati kao sredstvo za propovijedanje nevjernicima što se događalo javno. Zato je Pavao govorio jezicima "većma nego svi vi" (1Korinćanima 14:18) rekao je, budući da je išao u tako puno različitim zemljama morao je upotrebljavati te darove.

Mi također čitamo o daru tumačenja jezika. To jest, prevođenja sa jednog na drugog jezika. Na primjer, mi čitamo u Djelima 9:36 o Tabiti, što u prijevodu, s jednog na drugog jezika, "prevedeno znači Košuta".

Sada, u 1Korinćanima 14, i ja bih vas sve potakao da pokušate pogledati ondje u ovom trenutku, ima listu zapovijedi o tome kako se treba koristiti dar jezika - stih 37 veli "Smatra li tko da je prorok ili duhom obdaren, neka zna: što vam pišem (veli Pavao), Gospodnja je zapovijed". Tako, on kazuje da je test o tome da li tko uistinu ima darova jest u tome da li oni izvršavaju Gospodnje zapovijedi kojih daje za njihovu upotrebu. Sada pretpostavljam da se većina tih zapovijedi kojih ćemo pročitati ne izvršavaju u današnjim crkvama. Ako nevjernici vide crkvu ispunjenu ljudima koji besmisleno brbljaju, pomislit će da ste ljudi, veli Pavle u stihu 23, a to je upravo ista vrsta izrugivanja kojeg kršćanstvo prima danas. Tako, on veli, u stihu 27 da trebate govoriti redom, to jest "jedan za drugim". Ili stih 30 "ako drugomu uza nj bude što objavljeno, prvi neka šuti". Znači nikad ne treba biti više od jedne osobe da govori jezikom u bilo koje vrijeme tokom službe. Ali zbog emotivne i psihološke prirode nerazumljivog govorenja koje nastaje u današnjim crkvama, više nego jedna osoba istodobno govore jer ljudima koji govore nedostaje kontrole. Ali Pavao jasno kazuje, stih 32 "Proročki su duhovi prorocima podložni". Dakle nije stvar u tome da se bude neodoljivo ponesen. Stih 28 veli da oni trebaju govoriti jedino ako ima nazočnog tumača, možda da prevodi odgovor publike kako bi govornik mogao razumjeti, ako nije bio iz tog dijela svijeta.

Pavao veli, stih 27, da jedino dvoje ili najviše troje njih upotrebljavaju dar jezika tokom službe, jer nije bilo vjerojatno da bi imalo više od triju narodnosti nazočne na bilo kojem skupu. Činjenica da mnogi karizmatičari govore jezicima bez prevodilaca pokazuje nedostatak poštovanja te zapovijedi.

Stih 34 je, po meni, najodlučniji. U vezi upotrebe darova Duha u crkvenim službama, nam se veli, "žene na sastancima neka šute. Nije im dopušteno govoriti". Znači ako žena govori jezicima u crkvi, dokazuje da ona nije duhovno obdarena jer protuslovi onom što veli stih 37 koji nam kazuje da su te stvari zapovijedi Samoga Gospodina.

Sada, činjenica da žene u mom iskustvu sa pentekostalskim crkvama prednjače u jezicima, pretpostavljam da je zbog toga što su emotivno prijemljivije od muškaraca (nadam se da ovdje nema feministkinja da me zadave!).

Tako u maltene svim ovim jasnim zapovijedima koji će biti izvršavani od svake istinski duhovno obdarene osobe, možemo vidjeti da se evangelijski pokret danas ne pokorava tim zapovijedima Samoga Gospodina.

Nažalost činjenica da se neprirodne stvari čine od kršćana je prihvaćena od nekih kao dokaz da su ti ljudi od Boga. Ali sjetite se Isusovih riječi u Mateju 7:22,23, i ne govorim ove riječi da bih osuđivao bilo koga već da bih vas upozorio, on veli "Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali (Gospodine, nisam li imao dara prorokovanja?), u tvoje ime đavle izgonili (Gospodine, nisam li imao dara liječenja?), u tvoje ime mnoga čudesa činili?' Tada ću im kazati: Nikad vas nisam poznavao". Sada, ne veli se da će nekolicina zavedenih dobronamjernika imati tu vrstu razočaranja. Ne, kaže se da mnogi, *mnogi* će govoriti te stvari u sudnjem danu. Stoga slijedi da mnogi koji izjavljuju da imaju darove, da uistinu ne poznaju Krista. Kao što veli Ivan 4:1, "provjeravajte duhove jesu li od Boga, jer su mnogi lažni proroci izišli u svijet."

Čak i u 1 stoljeću je bilo dara za "razlučivanje duhova" rečeno nam je (1Korinćanima 12:10), da omogući crkvi da pozna mnoge lažne tvrdnje kojih je bilo čak i u njihovu vremenu o posjedovanju duha. Taj dar razlučivanja duhova skupa s ostalim, je zamijenjen s Riječju Božjom i ako upotrebljavamo Pismo da ispitujemo načinjenih tvrdnja, bez predrasuda, bojim se da je rješenje jasno.

Sada, kao što rekoh da neprirodne stvari nastaju za kojih nema ljudskog objašnjenja, ne sumnjam. Ali ne vjerujem da one ovise od Svetog Duha koji izravno dopada ljudima da to postižu. Hoću reći, činjenica da vjerski ozdravitelji mogu neprirodno liječiti, kao i vračari, pokazuje da imati moć liječenja nije uopće dokaz da ste od Boga. Čini se da um može s raznim stimulansima i duševnim uzbuđenjem proizvesti fizičkih učinaka u našem tijelu. Bilo je nedavno jednog članka u časopisu 'Scientific American' koji je analizirao trud londonskog psihologa koji je ateist. Idete na kurs kod tog čovjeka i nakon šest tjedna, ili tako što, možete hodati kroz vatru a da ne izgorite noge. Sada, ocjenjivač je upoređivao tog čovjeka koji je ateist s hinduskim i drugim religioznim grupama koje hodaju kroz vatru i ne opeku svoja stopala i veli "eto vam, to je od Boga", ali psiholog točno zna kako psihički pripremiti ljude, on je provalio psihologiju i stoga može postizati istog rezultata.

Predsjednik: Dvije minute.

g-din Heaster: Bilo je puno naglih promjena koje su se dogodile ljudima, na primjer, u vrijeme potresa ili slične krize zbog uzbuđenja od događaja. Pa tako, na mnogim skupovima liječenja, ljudima se govori da ako osjećaju težinu svojih očnih kapaka, ako osjećaju kao da padaju i ako zavrište, da ih to obuzima Sveti Duh. Ali sve su to klasični simptomi i obilježja hipnoze. Takve metode nisu upotrebljavali apostoli. Očito, da ako netko čvrsto vjeruje nešto onda će se neprirodne stvari i dogoditi, i stoga pentekostalski pokret danas stavlja sva ta isticanja na "morate imati vjeru, morate čvrsto vjerovati u to". I naravno ako vjerujete veoma čvrsto da ćete ozdraviti od raka, ili što već, pa možda i hoćete, ja ne poričem to, ali to *ne mora značiti da je od Boga*.

Dakle, ja vjerujem da se Duh sada nalazi u Božjoj Riječi. Biblija je napisana Božjim nadahnućem, rečeno nam je, na-dah-nućem, Bog je stavio Svoj Duh u Božjoj Riječi. Stoga je Krist mogao reći "Riječi koje sam vam govorio duh su" (Ivan 6:63) i rečeno nam je da je Krist govorio riječi Božje jer mu "Bog (daje) Duha" (Ivan 3:34).

Zaharija 7:12 govori o riječima koje je poslao "Gospod nad vojskama duhom svojim preko proroka".

Djela 1:16 opisuje Davidova pisanja kao ono "što ga na usta Davidova proreče Duh Sveti". Znači Riječ Božja jest Sveti Duh koji govori do nas.

Predsjednik: Najljepša vam hvala gospoda. Za one od vas koji ne poznajete naših govornika ove večeri, ja ću vam tek spomenuti nešto malo o njihovoj pozadini.

G-din Liliekas, prerođeni kršćanin već 30 godina, diplomirao je teologiju u Portland Bible Collegeu u Oregonu i radio je dvije godine postdiplomskog rada u ladanjskoj skrbi. Kasnije je radio u službi centra karizmatične obnove u Portland Bible Templeu. Također je sudjelovao u obimnoj evangelizaciji u Europi na otvorenim kampanjama.

G-din Heaster je nastavnik iz južnog dijela Londona i sudjelovao je u aktivnom misionarskom radu kristadelfijanaca osobito u Africi i Karipskim otocima i je urednik jednog magazina koji se izdaje za Afriku.

Pošto smo čuli uvodnih govora naših govornika sada ljudi imaju prilike protegnuti svoje noge.

Dvije minute je do osam. Možemo se vratiti ovdje da počnemo u osam i deset molim. Hvala.

Sada svako od govornika ima prilike odgovoriti na otvorene zabilješke onog drugog. Deset minuta je dodijeljeno svakom govorniku i ja ću zamoliti g-dina Liliekasa 10 minuta da odgovara uvodnom govoru g-dina Heastera.

g-din Liliekas: U redu. Pa, kao što smo vidjeli glavni argument upotrijebljen od g-dina Heastera je bio u osnovi da su darovi bili privremeni dok nije bio napisan kanon Pisma. No, nažalost to nijeka čvrsti dokaz onoga što se događalo diljem Pisma.

Nakon što je Mojsije primio zakona na brdu, i starozavjetna je crkva napisala riječ, čudesa su se i dalje događala. Sa novozavjetnom crkvom je bila ista stvar. Oni su imali puno stvari koje su bile već zapisane, ali su darovi još uvijek trajali. Zašto? To neme veze sa Pismom. Oni nisu nikada bili namijenjeni ili planirani nadopuniti Pismo ili recimo da ugađaju crkvi do završetka napisanog teksta. Razlog što su oni bili ondje je bio opet, Božje aktivno upravljanje Svojom crkvom. On nije nikada prestao upravljati kada je Pismo bilo završeno. Očito, Bog se neće smiriti. Isti problemi su postojali nakon što je Pismo bilo napisano, bilo je disciplinarnih problema, problema strateškog planiranja toga kako treba crkva napredovati, stvari koje crkva nije mogla znati sama od sebe, opasnostima na kojih se upozoravalo, bilo ih je još uvijek ondje. Mi to znamo. Bez obzira na to da li je kanon Pisma bio

završen ili ne. Kanon Pisma je bio završen kako bi dao trajnog, moralnog i etičkog vodstva u tome kako trebam ići i povezati se sa Bogom.

Sada, što se tiče zloupotrebe darova. Istina je da ima zloupotrebe u karizmatičnim krugovima. Ja sam govorio o tome. Međutim, mi smo čuli poslovicu "ne možete izbaciti bebu sa vodom u kojoj se kupala", i ja bih rekao, u ovom trenu, ne možete izbaciti bebu sa vodom u kojoj se kupala. Koliko od vas je vidjelo nekog koji je bio kršćanin da je odlučio sjekirom isjeckati svoju baku, ili tako nešto. Mislim, možda ne tako ekstremno, ali uradio nešto užasno. Ili nakon što su se odlučili za Krista i krstili se, otišli su i počinili preljuba. Biste li stoga rekli da krštenje nije za danas? Zloupotreba ne izjednačuje samu stvar za grešnu. Tek veli da se nešto ispravno može zloupotrijebiti.

Sada, kaže se da je glavna upotreba Pisma kada dođe savršeno, uminut će djelomično. "Jer djelomično je naše spoznanje, i djelomično prorokovanje. Kad bijah nejače, govorah kao nejače, misljah kao nejače, rasuđivah kao nejače. A kad postadoh zreo čovjek, odbacih ono nejačko". On veli "Doista, sada gledamo kroza zrcalo, u zagonetki, a tada - licem u lice!" (1Korinćanima 13:12). Očito ono "tada" je kada se Krist bude vratio. Jer ćemo tada imati potpuno otkrivenje Isusa Krista i toga tko je on. Dopustite mi da još pobliže odredim to.

Čini se da je posve logično da kada se Krist bude vratio, da neće biti potrebno da propovijedamo evanđelje, jel' tako? Neće nam trebati proroštva, niti Riječi Božje za upravu jer će kraljevstvo biti uspostavljeno. Neće biti potrebno da Bog posreduje u izlaganju grijeha kojih ima u crkvi. Zašto? Sve će to biti okončano. Nećemo trebati Boga da nas vodi na strateškim mjestima da propovijedamo evanđelje. Zašto? Pa Krist se vratio. Očigledno je da darovi i čudesa nemaju nikakve veze s kanonom Pisma, baš nikakve. Ali jesu sastavni dio Božjeg sveukupnog cilja, On će postići evangelizaciju svijeta. Da ima zloupotrebe, sâm sam vidio, mnogo puta, mogu pisati knjige o tome, to ne mijenja činjenicu da ih ima danas. Dat ću vam primjera. U Glasgowu, Škotskoj, imali smo tipa zvanog "Bible John" to je bilo nekoliko godina unazad. Bible John je uobičavao stopirati cestom, pokušavao je govoriti ljudima o evanđelju, i ako ne bi, ako ljudi u kolima ne bi povjerovali, on ih je izvodio van, pucao bi u njih i sahranjivao ih. Da li to znači da su Biblija i evanđelje pogrešni jer ih je netko zloupotrijebio? Zloupotreba ne znači da je stvar sama po sebi pogrešna. Nipošto!

Mi također sudjelujemo u pričesti, jel' tako? Kada sudjelujemo u pričesti? To je nešto što ćemo prestati da činimo kada se suočimo s Kristom. To je još jedna od stvari koje imaju privremenu upotrebu u crkvi.

Da li završeni kanon Pisma znači da više ne vidimo nejasno? Ni slučajno! Crkva je jednako zbunjena i Duncan je sam rekao da ima tako puno proturječnih pogleda i da ima toliko mnogo problema u pristizanju do istine, očito je da ne vidimo jasno. Očito je da se ne slažemo. Očigledno je da mi još nismo kod te točke gdje bi mogli razumjeti. Biste li rekli da je crkva na zemlji zrela ili bolja, da je ranokršćanska crkva postala savršena? Pavle je napisao poslanice i rekao da ima velikih tuga i zloupotreba u pojavu crkve tadašnjih dana. Sva njegova pisma su bila napisana da upute na te nedaće. On također veli "znam da će uskoro doći opasna vremena i bit će varalica i velikog otpadanja" (Djela 20:29-30), to nije bila savršena crkva. Niti je bila savršenija s kanonom Pisma. Sada, Duncan čini dobru poentu, rekao je rana povijest, suprotno onome što veli vrlo jasno je zabilježeno u ranoj povijesti da su

darovi bili veoma, veoma mnogo objavljeni do trećeg stoljeća. Ima brojnu dokumentaciju o tome, i što više, oni doista se čini da zamiru i iščezavaju oko trećeg stoljeća, uistinu, oni nisu iščezli. Ali znate li zašto? Jer je crkva postajala mrtva i pravovjerna, same starješine crkve o kojima govori Duncan su ljudi koji su uveli platonsku filozofiju u kršćanstvu. Te crkvene starješine su bili početak smrti. Oni su uveli grčkog intelektualizma u kršćanstvu. Oni nisu mogli podnositi takve stvari poput darova. Tako, kad vidimo ispražnjenje darova u to vrijeme, to je istina, ali ne zbog razloga kojeg je Duncan naveo; to je zbog vjere, koja je naveliko počela opadati u crkvu.

Još nešto. Nikad nisam rekao da će biti dva izlivanja Duha. Ono što sam rekao je da će na koncu vremena ta pojava objavljivanja biti uveliko povećana pre dolaska dana Gospodina.

Sada sve ostale stvari, paralele između eto, sami recite, mislim nešto ipak mora biti besmisleno. Ako vjerujete... Evo jednog pitanja. Koliko od nas vjeruje da Bog odgovara na molitvu. Kristadelfijanci, da li vjerujemo da Bog odgovara na molitvu? Tako, dobro, dignite ruke, nemojte se kriti. Oni misle da ću ih ovdje uloviti, jel' tako? U redu. Bog odgovora na molitvu. Isus je rekao "ako molite vjerujući, reći ćete ovoj gori digni se i baci u more" (Luka 11:23) nije li tako? On veli što god vjerujete "bit će vam". Ako se molite i vjerujete da će netko ozdraviti, bit će li vam to učinjeno? Ili Isus laže? Koja je alternativa? Očito, očito da iscijeljenja još uvijek ima danas jer Bog ispunjava Svoju Riječ. Ako se molite za bolesne, i vjerujete, i prisvajate obećanje, bit će vam učinjeno. Zašto? Inače trebate doći ovdje i reći da je Bog lažac.

Predsjednik: Dvije minute.

g-din Liliekas: Hvala. Ja bih rekao da savršeno nije došlo. Savršeno ni na koji način ne ukazuje na kanon Pisma, savršeno znači kada se Krist bude vratio na ovu zemlju da očito neće biti potrebe za darovima. Mi ćemo ga gledati licem u lice. Neće biti potrebe od propovijedanja evanđelja, neće više imati potrebe da se potvrđuje riječ znacima i čudesima. Bog će ostvariti Svoga cilja; crkva će sazreti a mi ćemo ga gledati licem u lice; sve će biti gotovo. Dotle, Bog još uvijek aktivno unapređuje Svoju crkvu, aktivno potvrđujući Svoje glasnike i poruku popratnim znacima i čudesima. Hvala vam.

Predsjednik: Hvala. Sada g-din Heaster ima priliku da odgovori na prvi govor g-dina Liliekasa. Hvala.

g-din Heaster: Dame i gospoda i John. Ako velimo da je savršeno Kristov povratak, u redu, mi velimo kada se Isus vrati da će darovi Duha biti povučeni. Dobro. Ovo je izvan svake sumnje ono što g-din Liliekas kaže. Međutim, činjenica je da nam se izričito kaže u Hebrejima 6:4 i 5 da su darovi koji su bili posjedovani u prvom stoljeću "snage budućega svijeta", a taj budući svijet je svijet nakon ovog svijeta, a to jest kraljevstvo Božje. Vi ste čitali proroštva o Božjem kraljevstvu na ovoj zemlji, Psalm 72, Izaija 2, Izaija 35 da će se slijepima otvoriti oči, da će gluhi slušati, kako? S darovima koji će biti upotrebljavani od onih koji budu zaslužni da baštine tog doba i tog budućeg svijeta (Luka 20:35). Dakle darovi Duha moraju biti posjedovani u kraljevstvu.

Sada, on veli da ne misli da je crkva savršena. Pa, dakako, nikad nije ni bila savršena, ali ja jesam objasnio da riječ "savršeno" u Novom zavjetu ne znači "bezgrešno". Ona znači "završeno" i govori o tom stanju otkrivenja kojemu dolazimo s imanjem završene Riječi Božje. On je rekao da ne vidimo jasno u ovom trenu. Dakle, Jakov 1:23-25 nam jasno govori da je Božja Riječ, savršeni zakon slobode, zrcalo, staklo kamo možemo jasno gledati .

Tako, Djela 2 i Joel 2 kao što reče, on veli da se to odnosi na zadnje dane. Sada, u Joelu 2, vidjet ćete da se proriče izlivanje darova triju grupama ljudi. Rečeno je da će starci snivati snove i imati darove Duha kada darovi budu izliveni i da će mladići i djevojke, njihove sinove i kćeri također imati darova i svaki koji prizove ime Gospodnje bit će spašen. Ali ja vam predlažem da je to uglavnom u vezi Židova. I upravo je tako bilo ispunjeno u Djelima 2. Ondje je bilo Židova iz svakog naroda pod nebom, starci koji su pošli u mirovinu i došli su živjeti u Jeruzalem, kojima je Petar govorio. I on je rekao o obećanju o izlivanju Duha, "Ta za vas (starije ljudi) je ovo obećanje i za djecu vašu (to jest sinove i kćeri iz Joela 2) i za sve one izdaleka, koje pozove Gospodin Bog naš" to se uglavnom odnosilo na Židove iz dijaspore.

Sada zamijetite gdje veli "(Ja) ću izliti duh svoj na svako tijelo". Sada, ja velim da se to tiče židovskog naroda i da će u svakom trenutku sada, svi židovi posjedovati darove Duha. Vi naravno, možete reći, pretjeruješ s tom židovskom poslu, to se doista tiče nas, neŽidova. Ali bilo da to shvaćate kao sve Židove ili sve neŽidove, činjenica jest da "ću (poslije) izliti duh svoj na *svako* tijelo" dakle mi ne vidimo ovo ispunjenje dok "svako tijelo", svi Židovi, kao što vjerujem, ili svi neŽidovi, kao što vjerujete, ne posjeduju darove Duha.

Sada to izlivanje je trebalo biti poslije, veli Joel 2. Poslije čega? Stih 26 govori o Židovima da će se pokajati i vratiti Bogu. "I poznaćete da sam ja usred Izrailja, i da sam ja Gospod Bog vaš". Nakon stiha 20 odstranjena je sjeverna vojska. Biblija jasno pokazuje da će u zadnje dane prije Kristova povratka Izrael biti napadnut od sjevernog okupatora i da će nakon savlađivanja tog napada, prema Joelu 2, ti darovi biti izliveni nad svim Židovima, nad svakom tijelu.

Rečeno nam je da će u to vrijeme, stih 32, na brdu Siona i u Jeruzalemu biti spasenje. Joel 2:22 to je vrijeme kada neće više biti pustinje u Izraelu. Ti uvjeti se sada ne ispunjavaju u Izraelu. Izrael je jedino mjesto na zemlji, ili jedno od mjesta na zemlji gdje se ime Krista ne može niti propovijedati. Da li su se Židovi okrenuli Bogu? Možete li reći da je Bog usred Izraela? Da li oni priznaju Jahvea za svoga Boga? Nipošto! I ne može biti dok Židovi ne urade to da možemo reći da se Joel 2 ispunjava.

Sada, John je također govorio o Marku 16 i citirao je ondašnje proroštvo da ćete uzimati zmijske; sve to ćete raditi, "ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: izganjati će zloduhe, jezicima će zboriti, zmijske uzimati, i popiju li što smrtonosno, neće im nauditi". Ja velim na to "jel' stvarno, pa gdje je dokaz? Gdje su ljudi koji uzimaju zmijske i takve stvari". Ne kaže se pa mogu ako budu u stisci. Kaže se da *će uzimati* zmijske, da *će* novim jezicima *zboriti*, oni *će* raditi te stvari, oni će polagati ruke na nemoćnike. Pa gdje se te stvari događaju danas? Dakle, možda znate isto tako dobro kao i ja o skorašnjim stvarima iz štampe u Sjedinjenim Državama gdje je netko govorio, "da, te stvari se odnose na mene" i držao je zmijsku. Što se dogodilo? Mislim da je bilo na televiziji, ujela ga je i on je umro! No, hoću reći, gdje se to događa?

Gdje su ljudi da uzimaju zmije? Ondje su bili oni, otišli su u svijet, propovijedali su evanđelje, ljudi su im govorili, kao što su govorili Mojsiju, "Pa kako da znamo da ste Božji?" onda bi oni uzeli zmiju. Mogli su izliječiti ljude. Mogli su zatim reći "pa, eto vam, ja jesam Božji". Isto kao što je i Mojsije mogao držati zmiju bez da ga ujede. Ali to bojim se reći, ni kojim se slučajom ne događa danas.

Sada, John je isto tako pitao kako mi znamo (ovo je bilo u njegovu prvom govoru) da smo u Božjem kraljevstvu kad ne bi imali darova? Tako, vjerujem da je u tome i srž problema. Mi nismo u Božjem kraljevstvu sada i stoga ne posjedujemo darove Duha. Rečeno nam je da se molimo "dođi kraljevstvo tvoje". Kraljevstvo nije ovdje. Jakov 2:5 mi smo "baštinici kraljevstva" ne u kraljevstvu sada. Bi nam rečeno da uzimamo kruha i vina ***dok ga ne budemo uzimali novoga s Kristom u kraljevstvu Božjem*** (Matej 26:29); 2 Timoteju 4:1 kod pojavka njegova ***i kraljevstva njegova***. To jest kada se on vrati postaviti će se kraljevstvo. Stoga mi nismo sada u kraljevstvu Božjem i prema tome mi nemamo darove Duha jer su zadržani za nas u budućem dobu. To su "snage budućega svijeta" (Hebrejima 6:4,5).

John je isto tako rekao da su darovi Duha potrebni kod uvjeravanja nevjernike. U Ponovljenom zakonu 13:1-3 veli nam se da je Bog govorio Izraelu i rekao kad bi neki čovjek došao između njih i učinio znamenja ili čudesa, da ne vjeruju tom čovjeku ako bi govorio protiv Božje riječi. I rekao je Bog ako se to dogodi, to je kušnja vaše pokornosti Mojoj Riječi. Dakle Sam Bog je pridavao vrlo malog značaja čudesima. On je govorio da je Božja riječ i pokornost riječi Božjoj daleko važnije od čudesa. Mi također imamo i činjenicu da Biblija veli da je "vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom" (Rimljanima 10:17) iz Božje riječi mi dobijamo našu vjeru. Vrlo je značajno to da nam se u Ivanu 20 veli o čudesima kojih je učinio Isus, da su bila učinjena kako bi se potvrdila iskazna riječ, i da potaknu vjeru, ali Ivan zatim veli u Ivanu 20:30 da su te stvari napisane "Isus je učinio i mnoga druga znamenja koja nisam zapisao, a ova su zapisana da vjerujete". Znači zapis znamenja je zbog toga da mi vjerujemo. Sada, ako želimo dokaze da Bog postoji, Biblija nam daje dokaze. U Izaiji poglavlja 43 i 44 možete vidjeti da Bog veli, ako želite dokaze da postojim pogledajte u Izrael. On nije rekao idite i pogledajte sva znamenja koja činim. On je rekao pogledajte u Izrael.

Sada bih želio u zaključku razjasniti jednu stvar. Dakako da vjerujem da je vjera doista stvarna. Da će se brdo pokrenuti, kao što je rekao John, ako se molite za to. Vjera i molitva su još uvijek veoma stvarne i nakon što su darovi bili povučeni od izraelskog naroda, nakon što su postali narodom, uslišavanje molitva je još uvijek bilo, u jednom prividnom "čudesnom" načinu, ako vidite kako upotrebljavam tu riječ. Ali darovi, određene moći pojedinaca da čine ovo ili ono po vlastitom nahođenju: da "proročki duhovi budu podložni prorocima" nisu onda bili u posjedu.

Stoga prilično jasno vjerujem da ti darovi Duha trebaju biti posjedovani u kraljevstvu i da prema tome mi nismo stigli do savršenog čovjeka. Ja stoga vjerujem da Isusov povratak nije savršeni čovjek jer, kad bi to bilo tako, to bi značilo da će za njegova dolaska darovi biti povučeni. Sada, to ni na koji način ne može biti jer darovi će svakako biti posjedovani u Božjem kraljevstvu. Hvala.

Predsjednik: Hvala vam, gospodo. Sada dolazimo do trenutka gdje možete postavljati pitanja našim govornicima. Idemo redom kojim su govorili dosada i zbog, kao što rekoh, vremena, htjeli bi završiti do 9:15, dali smo po 10 minuta svakom postavljenom pitanju. Stoga vas molim da pitanja budu kratka i, kao što sam već

napomenuo, ja ću ih prenositi kako bi se osigurali da budu snimljena na vrpci i da svatko zna što je bilo rečeno. Pa, prije svega, imamo li neka pitanja za g-dina Liliekasa?

Pitanja s parketa:

Predsjednik: 1 pitanje: Tako, gospodin bi želio znati kakav bi bio stav g-dina Liliekasa iz Pisma o posjedovanju Svetog Duha da izvede nešto poput slučaja smrti Ananije i Safire zbog njihova huljenja.

g-din Liliekas: Pa jedno je sigurno, to bi zacijelo ispravilo crkvu, zar ne? Mi bi vidjeli kraj mnogim stvarima, kad bi toga bilo!

Ja bih rekao, da shvaćam ono što je Duncan govorio o darovima da su pod upravom osobe ali da nisu u potpunosti. Evo što se događa. Bog odmjerava osudu koja slijedi u tim slučajevima. Obično te stvari redovno nastaju u crkvama gdje ima vrlo velikog preporoda i nivoa svetosti. Ja sam jasno vidio gdje ljudi, u velikoj službi poput ove, gdje bi netko koji ima proročkog dara rekao sa govornice, "Gospodine, vi tamo u što li već, crvenom ili plavom odijelu, ustanite. Bog vam govori. Ako se ne pokajete zbog toga i toga osuda grijeha će vam dopasti, ovo vam je zadnja prilika". Mi ne shvaćamo sve što se zbivalo u srcu tog čovjeka. Hoću reći, to je teško odrediti, to nam nije posao. Ali se te stvari događaju, ja sam ih sâm vidio. Ja sam slušao o slučajevima iz druge ruke o ljudima koji su umrli nakon disciplinarnih problema u crkvi jer se nisu pokajali. Ponekad u Sjedinjenim Državama i u ovoj zemlji, a daleko više u zemljama trećeg svijeta. Zašto daleko više u zemljama trećeg svijeta? Jer postoji veće nivo vjere za Sveti Duh da djeluje. Opet, to je područje gdje trebate pokušati iznova odgonetati Boga. Ja neznam točno kada i kako će se to dogoditi. Ali u jedno sam siguran, ulit ćete samrtni strah u mnogo ljudi kad bi to mogli raditi! Ja neznam kada i kako će se to dogoditi, ali rekao bih da toga danas ima. Slušao sam o slučajevima gdje se to dogodilo i vidio sam istu vrstu disciplinarnih otkrivenja danih vođama u crkvi. Bio sam na mnogim velikim službama u Sjedinjenim Država. Ta otkrivenja koja su bila dana, recimo, čovjek u plavom odijelu koji sjedi na balkonu, su učinila da se čovjek pokaje i pomiri se s Bogom i veli "ako nisam bio odvučen onda i kad ne bih bio otkriven, ja neznam što bi bilo sa mnom". Stoga moj odgovor je da Bog još uvijek čini te stvari i rekao bih da je to istina. Ono što jesam vidio jest to, da je to obično u crkvama gdje ima veće nivo svetosti i gdje Bog doista djeluje u toj crkvi. U crkvi gdje ima mnogo kompromisa, nemate tih stvari. Inače (sada govorim o Duhovno ispunjenim crkvama) ne možete imati te stvari. Jer bilo bi to po onoj rugala se sova sjenici. Bog ne bi upotrebljavao slabih vodiča da discipliniraju ljude koji tek žive poput njih.

2 pitanje:

Predsjednik: Zašto baptisti, Jehovini svjedoci, mormoni, evangelisti, rimokatolici svi tvrde da su vođeni od Duha u osobnom smislu a ipak vjeruju i uče mnogo različnih nauka?

g-din Liliekas: Zašto ljudi koji su vođeni Svetim Duhom dolaze do različnih naučnih zaključaka, ponekad radikalno različnih? To je pitanje za 1000 dolara, kad bi ga znali...! Ne znam.

Ja bih rekao ovo, da Bog nije... Vidite zajednički nazivnik u Božjem kraljevstvu više od bilo čega drugog jest vjera. Očito je da kroz vašeg kršćanskog života, vi dolazite

do različitih nivoa gdje možda vidite da je nešto bilo istinito, i možda godinu dana kasnije promijenite svoje stanovište. Postoji prirodan razvojni proces u kršćanstvu i prirodno odgojni proces isto tako. Sveti Duh ne vodi sve do istog cilja. Zašto? Ne znam. Zašto ovi ljudi nemaju tih stvari, ne znam. Ponekad pomislim, kada bih popustio malo ovdje, često velika poteškoća s ljudima koji ne vjeruju da ima darova danas, je kada pogledaju druge grupe koje vjeruju u bitno različitim naucima oni će biti u prilici gdje bi morali reći, "Bog njih također ljubi i Bog isto tako djeluje i kod njih". Ne znam. Ja mislim da su različita naučna viđenja možda namijenjena od Boga da bi nam razvio karakter i da ispita stupanj naše ljubavi. Možete li ljubiti nekog koji veli da slijedi Krista, koji kaže da služi Bogu i da čuva Njegove zapovijedi koji vjeruje drugačijim naucima od vas? Možete li doista? Ja bih rekao da je to jedan od ispita s kojim Bog kuša crkvu. Ne velim da je to nešto što mora biti to, ali kad god to pogledam, ponekad pomislim da je tako. To je veoma teško pitanje za odgovaranje, uistinu jeste.

3 pitanje: Pismo veli da ima jedne vjere i jedne nade!

Predsjednik: Da li je to pitanje?

Sa Parketa: No, možete li odgovoriti?

g-din Liliekas: U redu. On kaže da Pismo veli da ima jedne vjere i jedne nade. Dakako da ima! Tko kaže da je to njihova? Čim dođete do stanovišta gdje ćete reći da ima jedne vjere i jedne nade, vi velite: mi smo jedina istinska crkva, sve ostale su crkve Babilona. Što radite? Stojite na podijumu arogancije, odakle možete veoma lako osuđivati ljude koji su, možda duhovniji od vas samih. Mi se trebamo silno paziti od toga da ikada činimo takvih izjava. Sve što se radi jest stajanje na pijedestalu i osuđuju se drugi ljudi. Nailazio sam ja na takvih grupa koje vele: "Da, da, mi jesmo jedina istinska crkva jer imamo tog i tog nauka, sve ostale su babilonske i lažne crkve". Biste li vi rekli da to odražava Kristovu ljubav? Morate biti vrlo pažljivi u tim stvarima. Ja bih rekao da ako ljudi vjeruju što drugačije od mene, Duncan u nekim stvarima u osnovi vjeruje prilično različito od mene, ja ga još uvijek prihvaćam za kršćanina, on tek vidi stvari drugačije. Ja ne poričem njegova kršćanskog iskustva, ili njegova vladanja s Bogom; ja znam da bi on doživio iste stvari što i ja kad bi samo koristio ista načela vjere. On nipošto nije manje kršćaninom. I morate paziti u tim stvarima da ne osuđujete ljude koji su možda pobožniji od vas samih. Ako tko vjeruje drukčijim naukom, on stoji ili pada pred svoga Boga. Gospodin poznaje njihova srca. Ja sam vrlo neodlučan o tom stanovištu, vrlo neodlučan.

4 pitanje:

Predsjednik: Gospodin pita čemu ovaj sastanak večeras ako nije važno u što vjerujemo?

g-din Liliekas: Ta vam je dobra! Čemu ovaj sastanak... ne samo se šalim!!! Zašto smo svi ovdje, što ne odemo doma?!

Vidim vašu poentu. Točka koja se raspravlja jest: ima li danas darova? Ja mislim, iskreno, mislim da je Bog prilično trpeljiv sa ljudima koji imaju različitih i proturječnih vjerovanja. On je veoma strpljiv s njima i Bog pokušava razviti karakter u svakom kršćaninu. Ako oni ne shvate neka učenja ispravno, u redu, Božja uputa za mene je da volim svoga bližnjega kao sama sebe. Ako on vjeruje drugačije od

mene, ja još uvijek imam istu ovu Božju zapovijed. Ne: kada Duncan gleda na sve isto kao i ja, da ga samo tada trebam voljeti. Takvo što nema u Pismu. Stoga mislim da trebamo biti vrlo oprezni da ne postanemo ratoborni branioци takozvane "istine" do točke gdje ćemo osuđivati ostale koje je Bog prihvatio. Shvaćate li što želim reći? Po tom pitanju sam vrlo oprezan. Ja vjerujem da je Bog veoma trpeljiv. Nikad ne bih bio na nekom mjestu, čak i kad bih gledao ljude koji u osnovi vjeruju drukčijim naucima, ja bih se molio za njih i molio bih se da im Bog otvori oči, ali još uvijek moja je dužnost da ih ljubim. Možda ću imati nedostataka u svom životu kojih oni mogu vidjeti, stoga ovisi s koje strane gledate na tu stvar.

5 pitanje:

g-din Liliekas: Pitalac ovdje veli da mnogo ljudi govore da doista ima mnogo različitih puteva k Bogu s raznim teologijama izvan kršćanstva. Rekao bih, bio bih ispravljen ako ne bih objasnio, ja se potpuno slažem s vama. Postoji samo jedan put k Bogu, taj je kroz vjere i spasilačke žrtve Krista, da budemo jasni. Ali mnogo ljudi imaju mnogo različitih tumačenja o vanjštini. Spoljašnjim stvarima. Oni gledaju na krštenje malo drugačije. Različito gledaju na crkvenog starješinstva i vodstva, itd., itd. Dakle ja bih se složio s vama, postoji jedan put, ali u vanjštinama je to gdje trebate imati puno ljubavi. U redu.

Predsjednik: Hvala. Vrijeme je isteklo.

Predsjednik: Ima li sada pitanja za g-dina Heastera?

1 pitanje: Gospođa veli da sumnja u izjavu g-dina Heastera da istjerivanje demona i drugi primjeri novozavjetne upotrebe Svetog Duha nije dostupno danas. Ona kaže da on veli da to nije dostupno, da toga nema. Ona veli da je vidjela to i htjela bi znati kako g-din Heaster objašnjava njezina iskustva.

g-din Heaster: Pa, pokušao sam objasniti da ja ne sumnjam da nastaju ono što ja nazivam "nadnaravne stvari". To jest, stvari za kojih nema nikakvog ljudskog objašnjenja. Ja ne sumnjam da se te stvari događaju. Ali ono što sam pokušao istaknuti jest priroda darova iz prvog stoljeća, i ja ne vidim baš nikakve dokaze da su darovi sada objavljeni u nekom obliku kao što su bili u prvom stoljeću. Recimo iscijeljenje. Jasni primjeri iscijeljenja u Djelima apostolskim su bili veoma jasni: netko koji je bio mrtav, odjednom je uskrsnut. Sada, ja ne vjerujem da se događaju danas čudesa te vrste. Tako, kao što sam također rekao, ja ne sumnjam u vašem osobnom iskustvu, ali mi ne možemo staviti osobnog iskustva iznad Božje Riječi. Kao što sam rekao u Ponovljenom zakonu 13:1-3, Bog je govorio Izraelcima o činjenici da se te stvari mogu dogoditi, da nije nikakav dokaz da ste od Boga, bojim se reći. Mi ne možemo temeljiti našu vjeru na vlastitom iskustvu. Citirao sam primjer o ljudima koji hodaju kroz vatru a da se ne ozlijede. Dakle to je nešto za kojeg nema nikakvog ljudskog objašnjenja a ipak je stvar vladanja uma nad materijom. Slično, ljudi povremeno navode takozvane primjere o ljudima koji govore stranim jezicima, ali s druge strane medalje, ima monaha u Tibetu i u ruralnim dijelovima Kine koji su čuveni da govore engleski, francuski, i raznovrsnim jezicima, čak, čini se, i da su citirale čitave pasuse Shakespearea a očito da nisu imali nikakva pojma o njemu. Dakle, očito ono što se dogodilo jest da su oni nekako pokupili te stvari u svojoj podsvijesti i ovako ili onako unišlo je u njih i putem obarača svojih religioznih iskustva i svog religioznog obreda te stvari su se otopile i su se prema tome pojavile.

Stoga, test je da li mi činimo čudesna kao što su bila činjena u prvom stoljeću. Činjenica da se te stvari događaju prividno čudesno, pa, moramo prihvatiti da muslimani također čine te stvari; da ljudi koji ne vjeruju u Boga čine te stvari. Činjenica da nam se ta iskustva možda događaju, nije nikakav dokaz da smo istinski kršćani.

2 pitanje:

Predsjednik: Oprostite, gospodine, vaše je pitanje?

Sa parketa: Nema pitanja, dajem izjavu.

Predsjednik: Ne znam da li ste zakasnili ali sam ustvari... Oprostite moram vas prekinuti. Budući da nema vremena, ja jesam rekao...

Sa parketa: Što je vrijeme? Bog vas može uzeti ovog trenutka, ne brinite za vrijeme.

3 pitanje:

Predsjednik: Vi želite znati što g-din Heaster misli, da li Duh sada djeluje putem pojedinaca ili samo putem Pisma.

g-din Heaster: U 1Korinćanima 12:4-7 Pavle veli da ima jednog Duha ali da ima raznovrsnih objavlivanja. Sada, taj Božji Duh se u osnovi ne mijenja. Božji Duh, Božja sila jest uvijek Njegova i uvijek zadržava Njegove osobine. Bog se objavljuje s tim Duhom po Svojoj volji. U ranim danima kršćanske crkve, On je izabrao objaviti Se s darovima Svetog Duha. Ja sada velim da se On objavljuje kroz Božju Riječ, da mi ondje imamo pristup Božjem Duhu.

Sada, dakako, da Bog djeluje putem pojedinaca, ali kako On djeluje putem pojedinaca? Pa, On je djelovao s njima u prošlosti, putem njihovom upravom darovima. Sada On može djelovati s njima putem moći Božjeg Pisma. U 1Solunjanima 2:13, mi čitamo da Božja Riječ "djeluje u vama, vjernicima". "Djeluje" znači "radi". Dakle, Božja Riječ djeluje danas. To je ono što djeluje u nas i ono što djeluje kroz nas. U redu.

4 pitanje:

Predsjednik: Ovaj bi gospodin htio znati od obadvojicu naših govornika cilj zbog kojeg se Krist vraća na zemlju, o čemu su obojica govorili. U pogledu vremena, ja ću zatražiti od njih oboje da budu što sažetiji.

g-din Heaster: Ja vjerujem da Biblija naučava, da će se Isus Krist vratiti na zemlju da uspostavi Božjeg kraljevstva na zemlji. 2Timoteju 4:1 govori o pojavku Kristovu i njegovu kraljevstvu kao o paralelnim stvarima. U Danielu 2 mi čitamo o proroštvu o Kristovom povratku kao o malom kamenu koji će pasti na zemlju na koncu ljudske povijesti i rečeno nam je da ga to predstavlja gdje uspostavlja kraljevstvo na zemlji koje neće biti uništeno i koje se neće predati ljudskim kraljevstvima poput ostalih ljudskih kraljevstva, već da će "stajati do vijeka" (Daniel 2:44). Stoga ja vjerujem kao što sam i napomenuo ranije da će uvjeti tog kraljevstva na zemlji, ne na nebu, već na ovoj zemlji biti kakvi su opisani u Psalmu 72 i Izaiji 35 i drugim pasusima, gdje će kletva koja je stavljena na zemlju u vrtu Edena biti odstranjena i da će konačno Bog biti sve u svemu. To je ono što ja vjerujem da će se Isus Krist

vratiti na zemlju da učini i stoga, kao što sam rekao, oni koji ga slijede i koji mu pomognu u tom poslu trebaju darove Svetog Duha da to postignu.

g-din Liliekas: Pa, ja bih ponovio najveći dio stvari koje su ovdje iznijete. Jasno, kada se Krist bude vratio, to će biti ispunjenje Božje uprave. Vjerujem da će se svijet sve više i više obraćati na kršćanstvo i da će biti ispunjena odredba koju je Bog dao apostolima i da će evanđelje biti propovijedano po čitavom zemljom i da će sve u svemu svijet biti pokršćen tek prije Kristova dolaska. Ja vjerujem da će se on onda vratiti da preda kraljevstvo Bogu. Sada tu ima jednog problema. Vrlo je teško biti nepopustljiv i staviti ovo u određenoj formuli. Reci ću vam zašto. Toliko mnogo velikih učenjaka su pročitali iste stihove i došli su do različitih zaključaka. Vrlo je teško odlučiti se, ali rekao bih, sve u svemu da će se Krist vratiti kada crkva bude trijumfiralna i on će uspostaviti vidljivu upravu. U tom vremenu neće više biti potrebe za nikakvih darova, neće više biti nikakve potrebe za evangelizaciju, neće više biti nikakve potrebe za liječenje jer će ljudi biti zdravi, neće više biti kletve. Tada ćemo gledati Krista licem u lice i ono što je, dotle ovisilo o vjeri neće više, jer ćemo ga gledati. U kom će se obliku to dogoditi i u koje vrijeme, ne znam. Hoću reći svi koji čitaju Bibliju dolaze do različitog zaključka.

Predsjednik: Još jedno pitanje za g-dina Heastera molim. Tako, gospodin bi htio znati kako može g-din Heaster imati vjeru ako nije vidio čudesa ili drugih primjera Duhovnih darova.

g-din Heaster: Pa, bojim se da sam vidio prilično toga od govorenja jezike i imao sam bezbrojnih razgovora s ljudima koji su tvrdili da su bili izliječeni, bio sam prilično upleten ovako ili onako s ljudima iz te pozadine i mislim da sam vjerojatno vidio toliko dokaza koliko se dalo i uvijek sam pokušavao biti otvoren ipak ja osobno nisam ih našao uopće za uvjerljive. Kao što sam rekao u svom prvom govoru, u Djelima 4:16 mi čitamo o tom čudu koje je bilo učinjeno nad hromom čovjeku i da su Židovi koji su bili daleko zatvoreniji od mene da prihvate da se čudesa mogu događati, rekli: "ta učinili su očit znak, poznat svim Jeruzalemcima, ne možemo ga nijekati". Sada, kada bih ja vidio takvih čudesa, onda ću povjerovati i spustit ću se dolje i prihvatit ću da sam u krivu. Ali bojim se da su takozvani dokazi kojih sam vidio samo potvrdili moje vjerovanje da su prividni darovi za kojih se tvrdi da su u posjedu danas, ustvari u proturječju sa zapovijedima koje se tiču upotrebe tih darova; ja sam dao tu podužu listu stvari kojih sam doživio kod gledanja pentekostalskih služba koje nisu u suglasnost s Riječju Božjom. Stoga, bojim se da je to moj odgovor tom pitanju.

Predsjednik: Sada prelazimo na završnom sažimanju oba govornika i pozivam g-dina Liliekasa da iznese svoje sažimanje za deset minuta.

g-din Liliekas: Potpuno sam zaboravio na ta deset munta. Spremao sam se da pođem kući!

Ima nešto što bih rekao da veoma nedostaje kod Duncana, koliko i da cijenim da je duhovno iskren kao što se čini da jest i da ide putem svoga shvaćanja Božje Riječi i doista ima prilično toga iz mnoge oblasti. Međutim, kada je riječ o darovima i njihovu ispoljavanju i o čudesima, čini se da odstupa i uzima, veoma, umalo grčkog filozofskog stava gdje postoji preziranje svega onoga što se ne može ispitati čvrstim naučnim načelima. Sada, to je dio našeg kulturnog zapadnog nasljeđa. Ja bih rekao da tu postoji problem. Rekao bih da ima još jednog problema kojeg mnogi ljudi

imaju s tim, to jest, ja ne znam tko poznaje kristadelfijance ali oni jesu grupa koja je vrlo netrpeljiva prema svima koji vjeruju drukčije. To ih stavlja u stanje gdje kad vide, recimo, da ima neke tamo dolje koji vjeruju u sasvim drugačijem nauku od njih i koji tvrde da dobijaju Božjih uputa, da čine čudesa itd. itd. Oni bi onda bili u dilemi reći: "mada se ta osoba ne slaže sa mnom, čini se da je Bog štiti i da čini stvari u njezinu životu". Ja mislim da povijesna kristadelfijanska netrpeljivost drugih grupa, i većinu crkava što su označene za lažne i heretičke od kristadelfijanaca, vi to možete pročitati u njihovoj literaturi, to je dio te pojave gdje se ne može uvidjeti, da drugi ljudi imaju darove Duha jer inače kada pogledate druge morate reći, "Da li je to Bog možda aktivniji u njihovu životu no što je u našem unatoč svom našem istinskom učenju?" Dakle vi dolazite do ovu vrstu problema kada zauzmete čvrstog naučnog stava. To vodi do netrpeljivosti. Darovi Duha postoje danas. Znam. Da vam dam jedan primjer o iskustvu kojeg smo imali u Glasgowu. Je li tko bio u Glasgowu? Užasnog li mjesta, zar ne? Bilo kako, u Glasgowu ima jednog mjesta koje se zove Paisley. Paisley jest mjesto gdje se izrađivale Paisley šalove. Naša crkva u njenom vrhuncu, u maloj crkvi iz koje sam došao prije nego sam otišao u Sjedinjenim Državama, oni su običavali postiti i moliti se prije službe. Jednog je dana na tim službama došla djevojka koja je imala 6 inča kraću nogu. Jedna joj je cipela bila sa 6 inča debljim potplatom. Znae kako je kada pozovete sa oltara i pitate, da li je tko bolestan i želi li istupiti da bude izliječen i iskreno, većinu pastora se tek nadaju da će istupiti netko s bolesnim grlom, ničeg ozbiljnog, tek nešto jednostavno! Međutim istupila je ta djevojka i pastor se pomolio za nju i kasnije mi je rekao, "John, reče mi, nisam očekivao niti mislio da se bilo što uistinu desi". Ta je djevojčica imala 13 godina. Metalne spone kojih je imala na nogu su se otonile i noga joj je narasla i ona stade trčati između klupa pa na ulicu i skakutala je putem i vikala "izliječena sam, ja sam izliječena".

Sada, ako itko poznaje strogih Škotlandžana i koliko su konzervativni, vi ne možete raditi tu vrstu stvari u Škotskoj. Naredna dana ona se vratila sa cijelu svoju obitelj, svu njezinu rodbinu, i svi njeni prijatelji na slijedeću službu, svi su se oni pokajali i prihvatili poruku evanđelja. Sada, Duncan je više nego dobro došao da ode do te crkve da vidi dokumentaciju. Ona je ondje. Djevojka će stati preda nj i ispričat će mu to. Opet, ovo je tek slijedilo istog biblijskog modela. Bog želi savladati srca skeptičnih ljudi. Bog je naš suradnik. Duncanovo svjedočenje ovome jest da Bog ne radi ništa u crkvi. Ali način na koji Bog radi jest da On veli, hajdete momci, vi samo radite a ja ću vam izaći u susret na pol puta. Vi istupite s vjerom i molite se za bolesne, ja ću vas počastiti i izaći vam u susret na pol puta. Točno ono što su učenici rekli, oni su rekli, Gospodine, kada propovijedamo Riječ, Ti ispruži ruku Svoju sa znamenjima i čudesama i učini što? Potvrdi Riječ. Bog se nije promijenio.

Rekao bih da me najviše ne rastužuje to što se Duncan ne slaže sa mnom, to je njegovo isključivo pravo, ono što me najviše rastužuje jest stanje koje on pripisuje Bogu. On pripisuje Bogu neaktivno članstvo u podupiranju evanđelja. Nalazim da je to vrlo tužno, misliti da će se Bog zavaliti i ne raditi ništa. Ja sam i sâm ponekad gledao. Ja sam vidio očitih čudesa da djeluju u svom vlastitom životu. Ja sam vidio stvari koje bi vam podigle kosu na glavi kad bi vam govorio o njima. Doista nevjerovatnih stvari i one nisu bile tek u sporednim emotivnim sobičkama. Bile su u povećim crkvama u Sjedinjenim Državama, u Njemačkoj, u crkvama koje u nekim slučajevima imaju na tisuće članova, i to veoma obrazovanih članova. I oni su vidjeli darove. Rekao bih da se veliki problem još uvijek vraća na istu stvar- bit će vam shodno vašoj vjeri. Ako netko od vas ovdje nije doživio čudesnost, no, ne krivite sebe, Bog je Bog ljubavi, On vas neće izbaciti zbog toga. Ali vjerujte mi ima

jednog područja u vašem životu gdje možete povećati svoju sposobnost da širite Božju Riječ. Ima jednog područja u vašem životu gdje možete reći, "Pogledaj Gospodine, ja ću otići i govoriti ovoj osobi večeras, želim da mi pomogneš, želim da potvrdiš ono što ću govoriti; ostavljam to na Tebe", vi počnete nastupati s takvom vjerom, i to vam je kao da činite iskoraka iz čamca i vidjet ćete da će vas Bog dočekati s druge strane. Ja ne velim kako će On to uraditi. To ne mogu predvidjeti. Ali tada ćete vidjeti da Bog još uvijek aktivno upravlja i potvrđuje Svoje evanđelje.

Za mene, to je veliki blagoslov; to je veliko nasljedstvo. Najnevjerojatnija stvar je gledati kako se životi mijenjaju i gledati kako nastupa Božja moć nakon što sam dao sve od sebe u propovijedanju evanđelja. To je prilično nevjerojatno ja ne upravljam s tim. Ja ne znam kako se događa, samo želim da je Duncan mogao vidjeti stvari koje sam ja vidio i doživio. Želim da mogu podijeliti ta iskustva kako bi on mogao povjerovati, i želim da je mogao biti ondje. Rekao bih da je to sve.

Prekidanje sa parketa:

U svom prvom govoru od 25 minuta rekli ste da je Bog božanstveno potvrđivao glasnika i poruku. Dakle ako želite da pobijedite u večerašnju raspravu, da li ste vi Božji glasnik?

g-din Liliekas: Jel' to vodi onom "pokaži nam znamenja"? No, to ne vodi nikuda. Pitanje je u stvari bilo, da li još uvijek ima čudesa danas i da li Bog potvrđuje poruku. Ja trebam izvesti kakva čuda iz šešira i pokazati da je to istina, no, bilo da vjerujete da je to istina ili ne, niti je ondje niti je do mene. To je između vas i Boga. Ja ne mislim da je taj smisao za publicitet povezan s područjem evanđelja. Ja vas ne stavljam u tu grupu ali ima sličnog slučaja gdje su farizeji rekli Isusu, "htjeli bismo vidjeti znak" on ga nikad nije učinio religioznom svijetu. Kojim ga je ljudima dao? Izgubljenima; jer kada tražite znak postoji opasnost (ne mislim u vašem slučaju) ali postoji opasnost od odnosa neposlušnosti. No, učini to da vidimo. Kad budem vidio to, povjerovat ću. To niti je ondje niti je do mene da vi vjerujete ili ne. To morate primiti od Boga. Nakon toga ću rado govoriti sa vama.

Predsjednik: Tako! Da g-din Heaster sumira za 10 minuta.

g-din Heaster: Pa, dame i gospoda, mislim da svatko od nas ovdje naročito kristadelfijanci isto koliko i bilo tko drugi se moraju upitati: Jesmo li pokorni na Božju Riječ? Noćas, ovoga trena. Jesmo li pokorni na Božju Riječ?

Sada, jedan od razloga zašto ja osobno jednostavno ne mogu prihvatiti da su tvrdnje današnjih karizmatičara istinite jest zbog jedne od točaka koja je bila postavljena u pitanjima, da ako imamo Branitelja, mi smo vođeni u "svu istinu", i kao što je pitalac rekao, činjenica da imamo toliko mnogo crkve koje vjeruju u svakakvim raznoraznim stvarima pokazuje da one nisu bile vođene u svu istinu, inače ne bi bilo razlike.

Ja bih također istaknuo u zaključak da mislim da na većinu točaka kojih sam učinio nije odgovoreno i mislim da kada dobijete prijepis rasprave, ako Bog da, htio bih da to pročitate i u sebi da odgovorite ono što nije odgovoreno.

Sada što se tiče produžavanja noge, pa, to je jedan od mnogih slučajeva o kojima sam često slušao, da su mi ljudi govorili kako su im noge bile produžavane. I doista

je čudno zar ne kako je produžavanje noge nešto što je veoma mnogo popularno između karizmatičara, u stilu: "moja se noga produžila" "da, i moja". To je tako popularno! Ima ovdje u ovom Sveučilištu u Leedsu vodećeg medicinaru koja je takozvana kršćanka koja ustvari ne vjeruje da su darovi Svetog Duha u posjedu i ona je proučila veoma mnogo slučajeva produžavanja noge i njezin je zaključak da su najveći dio takozvanih produžavanja noge tek prividna produžavanja noge jer čini se da se zdjelica može spustiti u normalnom položaju omogućavajući da se noga ispravi i da prividno narasti čak za nekoliko inča. Pa, stoga, takvo nešto se može dogoditi s emotivnim poticajem, bojim se reći na isti način kao što se to znalo dogoditi nakon jednog potresa, gdje su gluhi ljudi šokirani od onog što se dogodilo mogli odjednom čuti i takve stvari.

Sada, ja ne poričem da Bog djeluje. Večerašnja rasprava jest o tome kako Bog djeluje. Bog radišno "djeluje". On silno djeluje putem Svoje Riječi. Nema sumnje oko toga. Tako ja ne velim da Bog ne djeluje u Svoju crkvu.

Dakle, ja mislim da se trebamo upitati "što je evanđelje". Ima jednog Boga, ima jedne vjere, ima jednog krštenja. Bojim se reći da se uistinu ne mogu složiti da su različiti nauči prihvatljivi. Ne, "Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst!" (Efežanima 4:4). Tako, Krist je rekao "tvoja je riječ istina" (Ivan 17:17). Sada, istina je uvjetovana stvar. Vi ili imate istinu ili nemate istinu, a Božja je Riječ **istina**. Ako ispravno shvaćate Božju Riječ onda vi imate **istinu** i stoga postoji druženje između sve one koji vjeruju u **istinu**. U redu? Dakle, što je evanđelje? No, to je pitanje koje često postavljam ljudima koji tvrde i mi govore da imaju te darove Duha, i čini se da mi svatko od njih daje različitog odgovora. Neki od njih čak i ne znaju! Stoga ću vam reći ono što svi kristadelfijanci vjeruju da jest evanđelje.

Galaćanima 3:8, Pavle veli da je evanđelje bilo propovijedano Abrahamu. Dakle nije nešto što je tek počelo s Isusom. Oduvijek je bilo propovijedano još s početka svijeta. On veli da je bilo propovijedano Abrahamu u obliku obećanja koja je Bog dao Abrahamu. Bog je Abrahamu obećao dvije stvari. Rekao mu je da će imati određenog potomka putem kojeg će cijeli svijet biti blagoslovljen i koji će savladati neprijatelje čovječanstva i Pavle veli u Galaćanima 3:16 "potomstvu tvojemu, to jest Krist". I drugo, Abrahamu je bilo obećano da će imati mnogo potomaka koji će vladati zauvijek, bilo mu je rečeno, na ovu zemlju. Rimljanima 4:13 "obećanje da će biti baštinik svijeta je dano Abrahamu i njegovu potomstvu", veli nam se. Dakle, bilo mu je obećano da će imati velikog potomka, Isusa, i da će imati mnogo potomaka, poput zvijezda na nebu, koji će zauvijek da žive na zemlju; i oni su ta dva činilaca evanđelja.

U Djelima 8, nešto što mislim da je John već govorio, stih 5 veli da je Filip došao u Samariju i "stade im propovijedati Krista". Sada, mnogi od vas bi rekli "pa, eto ti, on je došao i rekao vjerujte u Isusa i bit ćete spašeni" ali kazivanje nastavlja u stihu 12 što je to propovijedao. Kazuje se "navješćivaše evanđelje o kraljevstvu Božjemu i o imenu Isusa Krista". Upravo ista dva nauka ili ista dva činilaca koja su bila propovijedana Abrahamu. Stvari o Božjem kraljevstvu su bile propovijedane Abrahamu u obliku obećanja o njegovim potomcima da će živjeti zauvijek na zemlji, stvari o Isusu Kristu su bile obećane Abrahamu kada mu je bilo rečeno da će on imati tog velikog potomka, Isusa. Stoga Isus veli u Ivanu 4:22 "spasenje dolazi od Židova". Tek samo bivanjem "od Židova" možemo biti spašeni jer do Abrahama Galaćanima 3:16 "su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu".

Dakle Židovi su prirodni potomci Abrahama, ali vi i ja nismo Židovi. Galaćanima 3 na kraju poglavlja stih 27 veli "koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste", a rekao je "ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju". Kojeg obećanja? Obećanje o vječnom životu na ovu zemlju omogućeno s Isusovim djelom. Abrahamov veliki potomak, Isus, veli nam se (Matej 4:23), je propovijedao "evanđelje o Kraljevstvu" Božjem, dobre vijesti o tom povratku i o uređenju tog kraljevstva ovdje na zemlju. To je evanđelje, i to je evanđelje koje, se ne čini, da je propovijedano od karizmatičara. Onog trenutka kada povjerujete u Trojstvu, vi vjerujete da Krist nije mogao biti Abrahamov potomak jer ako je već postojao kao osoba, kako je mogao biti potomak Abrahama po tijelu? Ako je on sâm bio Bog, kako je mogao biti potomak čovjeka, Abrahama? Ako vjerujete da nakon smrti odlazite u nebo i provodite vječnost na nebu, no onda vi također potpuno ne razumijete evanđelje Božjeg kraljevstva, jer to su dobre vijesti onoga što će se dogoditi s ovom zemljom. "Blago krotkima, oni će baštiniti zemlju" (Matej 5:5). Ako baštinite nešto, bilo vam je obećano. Kome je zemlja bila obećana? Rimljanima 4:13, Abrahamovim potomcima. Kako smo mi potomci Abrahama? Galaćanima 3:27-29, krštenjem u vodi. Dakle krštenje u vodi jest bitno ako se želimo spasiti. Stoga je Isus rekao, Ivan 3:3-5, "ako se tko ne rodi iz vode i Duha ne može ući u kraljevstvo Božje". Tako, znači, krštenje u vodi jest rađanje iz vode; što je "rođenje od Duha"? 1Petrova 1:23 veli da se nanovo rađamo "ne iz sjemena raspadljiva nego neraspaljiva: riječju Boga". Dakle Božja Riječ jest sjeme, Božje sjeme koje ulazi u čovjeka i stvara u nj novog čovjeka. Jakov 1:18 veli da smo rođeni od Boga s riječju istine. Dakle još jednom smo rođeni s Riječju Božjom koja oblikuje novog čovjeka u nas i s našim daljnjim življenjem trebamo imati novog čovjeka, duhovnog čovjeka, koji će se roditi unutar nas.

Tako, tražim od sve vas koji ste ovdje večeras, ne počivajte na lovorikama, ne oslanjajte se na osjećaje vlastitog srca, za kojeg Biblija veli u Jeremiji 17 da je tako prijevarno da ne možemo ga pojmiti koliko je prijevarno i opako. Već umjesto toga da se posvetimo istinitoj Riječi Božjoj, "tvoja je riječ istina" (Ivan 17:17). Ona je jedini izvor istine u ovom životu. I ozbiljno, ponizno razmotrite činjenicu da ste naveliko pogrešno zaokrenuli u svom duhovnom životu zbog pogrešnog upoređivanja emotivnih odziva čovjeka sa Riječju Božjom.

Dakle, znam, kao što je i John rekao, da nas to čini da djelujemo veoma pompozno, veoma drsko, veoma ponosno. Ali ja ne vjerujem da su kristadelfijanci išta od svega toga. Da, mi možemo pokazati ljubav svim ljudima, tu nema sumnje. To nije stvar o nepokazivanju ljubavi, već je pitanje pokornosti Božjoj Riječi jer, ako je Božja Riječ istina onda moramo prihvatiti da postoje određena osnovna vjerovanja o evanđelju koja moramo čuvati za spasenje.

Stoga, budimo pokorni večeras na Božju Riječ. Ne dajte si mira dok ne nadete tu stvarnu istinu koja je otkrivena u Bibliji, a ne iz nečeg što je izišlo od **vas** kao što je Krist rekao nema ničeg dobrog u čovjeka (Marko 7:20,21) uopće ničeg dobrog, rekao je Krist ne može izići iz čovjeka. Ne dajte si mira dok se ne rodite iz vode istinskim krštenjem a zatim se posvetite Božjoj Riječi da se duhovno prerodite.

Stoga ću završiti s Isusovim riječima do Nikodema one davne večeri, "Ne čudi(te) se (vi karizmatičari, evangelisti, zapravo svi koji smo ovdje večeras) što rekoh: 'Trebalo da se rodite nanovo, odozgor'. Dobra vam noć i hvala.

Predsjednik: Hvala vam, dame i gospoda na vašu pozornost i hvala govornicima na njihovu pažljivom prianjanju na određeno im vrijeme. Još dvije stvari. Troškovi rasprave ove večeri i aranžmani su bili poprilični. Ako tko želi dati priloga a ističem sa strane organizatora da je to potpuno dobrovoljno, zelene kutije u halu su označene za te priloge. Na vašim sjedištima imate trak papira koji reklamira jedno predavanje za sutra a također i pozivnicu da dobijete prijepis rasprave. Ako želite više, popunite više ceduljica i stavite ih u crvenim kutijama. Svakako, oni su besplatni.

Hvala vam, i u ime organizatora, želim vam laku noć i hvala vam što ste došli.